

TUDI VAŠ PRISPEVEK K DNEVU VARČEVANJA

Da je vsako prihranjeno jajce boljše kot sneden vol, je vedelo že veliko človeških rodov pred nami. Ljudje so varčevali z denarjem in dobrinami, prihranki pa so jim dajali občutek varnosti in neodvisnosti. Ob letošnjem dnevu varčevanja ne smemo pozabiti predvsem vzgojnega pomena. To so v vseh žalskih šolah dobro opravili, saj so dnevu varčevanja namenjali cele učne ure, na katerih so govorili o pomenu denarja, varčevanju in gospodarjenju. Vendar pa varčevanju na šolah ne namenjajo samo tega dne, temveč sodijo v ta sklop tudi akcije za zbiranje surovin.

Morda se boste ob letošnjem dnevu varčevanja zamislili in se vprašali, kakšen bi bil lahko vaš prispevek. Res je, da je naš dinar iz dneva v dan manj vreden in ga je inflacija že prepopolnila. Tako v današnjih razmerah privarčuje tisti, ki kupi danes in ne jutri. Toda kljub tem težavam lahko vsak od nas prispeva svoje k dnevu varčevanja.

Razmislite, kako bi prihranili kilovat električne energije, kubični meter vode.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1986

1119860841.10

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 10
Oktober 1986

«SAVINJSKI OBČAN» izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroljč (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Gollč, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštoma, Cveta Mikuš, Mojca Nahtigal, Darko Narajav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433, 711-481
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

DOLŽNIKOV VEDNO VEČ

Kar 45 milijonov neporavnanih obveznosti za komunalno in ceste

V naši občini se iz leta v leto večja odstotek neplačanih obveznosti iz sklenjenih samoupravnih sporazumov. Največji znesek dolguje gospodarstvo skupnosti za komunalno in ceste, saj je za preteklo srednjeročno obdobje ostalo neplačanih kar 45 milijonov dinarjev. Tudi letošnji plačilo obveznosti po sedmih samoupravnih sporazumih ni nič boljše oziroma je še slabše kot v preteklem srednjeročnem obdobju. Te problematike se je na prvi polovici oktobra lotil tudi občinski izvršni svet.

V začetku preteklega srednjeročnega obdobja je gospodarstvo dolgovalo skupnosti za komunalno in ceste ne nekaj nad tri odstotke obveznosti, leta štiriinosemdeset pa je znesek 24 milijonov dinarjev že pomenil petino manj zbranega denarja za komunalno in ceste. Med šestnajstimi organizacijami, ki obveznosti niso plačevale, so: Sigma Zabukovica,

Tekstilna tovarna Prebold, (tozda Tkanine in Pletenine), Garant Polzela, Kmetijska zadruga Savinjska dolina (TZO Trnava in Gotovlje), Veterinarska postaja, Čebelarstva zadruga, GIP Ingrad, Avto-prevoz Šempeter, Nama Žalec, Hmezad Agrina (tozda Maloprodaja in Sadeks), KIV Vransko, Ingrad LO, DEM Podlog in Montana Zaloška gorica.

Že v letu 1984 so znašale neporavnane obveznosti po samoupravnem sporazumu za urejanje stavbnih zemljišč družbeno usmerjene stanovanjske gradnje že 56 odstotkov. Lani je poravnalo obveznosti le osemnajst organizacij, v celoti pa le: Keramična industrija Liboje, DEM Podlog, Hmezad—Tovarna krmil, Kmetijska zadruga Savinjska dolina in Interna banka.

Stanje je še zlasti zaskrbljujoče, saj s tako malo zbranega denarja ni možno urediti kanalizacije, vodovoda in cest v žalski občini. Nekatere delovne organizacije so občinski izvršni svet zaprosile

za oprostitev oziroma popravke izračuna obveznosti.

Plačila obveznosti za komunalno in ceste so v preteklem srednjeročnem obdobju oprostili le Garant Polzelo, Tekstilni tovarni Prebold pa so popravili obveznosti, tako da se bo upošteval samo družbeni proizvod, ki so ga ustvarili delavci v občini.

Kot so menili na seji izvršnega sveta, pri vseh ostalih neplačanih ni razlogov za oprostitev. Delno so oprostili plačila za plačevanje obveznosti za urejanje stavbnih zemljišč Tekstilno tovarno Prebold zaradi prej navedenih vzrokov, v celoti pa so oprostili Garant Polzela, Lik Savinja-tozda Pohišstvo Šempeter, GIP Ingrad, ker niso oblikovali sklada skupne porabe. Četrtno manj denarja bo za tovrstne potrebe odštela tudi trgovska delovna organizacija Savinjski magazin, ki ima poslovne enote po vsej občini, jim povzroča dodatne obremenitve.

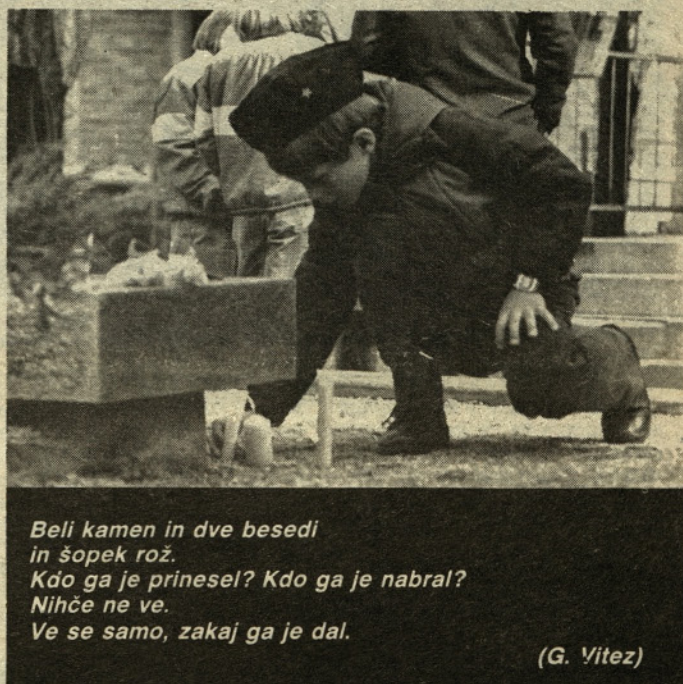
-mn.

(Ne)delovni čas

Tudi po devetih mesecih letošnjega leta z gospodarskimi gibanji v naši občini ne moremo biti zadovoljni. Tako v regiji kot v republiki vztrajno drsimo. Med vzroki so največkrat omenjeni visoka rast cen surovin, obresti, nerealen tečaj dolarja, ki ne spodbuja izvoza, v zadnjem času pa je veliko govora o obremenitvi gospodarstva z družbenimi obveznostmi. Na takšno stanje sami nimamo dosti vpliva, osebni dohodki, ki sicer niso skladni z ustvarjenim dohodkom, pa v stroških predstavljajo le nekoliko odstotkov, zatrjujejo predstavniki organizacij združenega dela. Seveda ne pozabljajo omenjati tudi notranje rezerve, ki pa največkrat niso podrobneje razčlenjene. Delati moramo več in bolje, to je sicer ugotovitev, ki jo lahko večkrat slišimo, toda kako, še nismo natančno ugotovili. Morda pri tem mislimo na (ne)delovni čas. Beseda delovni čas v naši praksi najbrž pomeni le začetek in konec delovnega časa. Znano so ugotovitve, da pri nas delamo le dobro polovico delovnega časa, ostalo odpade na razne sestanke, malico in »druge obveznosti« med delovnim časom. Seveda to zopet ne velja za vse, delovni čas delavca za strojem, pri katerem je osebni dohodek odvisen od norme, je dosti bolj intenziven kot pri tistih, ki niso vezani na normo. In koliko je teh? Podrobnejšo analizo lahko kaj hitro napravi vsak zase.

V praksi pa zgleđa, da je to tabu tema, ki se je le redki lotevajo. Bil je primer, da so v eni izmed delovnih organizacij posebej stimulirali pravočasen začetek dela, sindikati pa so to kritizirali, češ da za osemurno delo že tako dobivamo osebni dohodek. Sicer pa notranje rezerve niso samo v delovnem času, tudi poraba energije in materialov krepko presega razmerja v primerjavi z zapadnim svetom. In če je za marsikaj kriv sistem oziroma ukrepi vlad od zveze do občine, za delovni čas, varčevanje z energijo in surovinami in še za vrsto notranjih — največkrat subjektivnih razlogov, leti niso krivi. Ve pa se tudi, kdo je za to odgovoren.

j. k.

Beli kamen in dve besedi in šopek rož.
Kdo ga je prinesel? Kdo ga je nabral?
Nihče ne ve.
Ve se samo, zakaj ga je dal.

(G. Vitez)

Kdaj kabelska televizija?

Zanimanje za uvajanje kabelske in satelitske televizije je tudi v naši občini vsak dan večje. Pred kratkim je o sicer še ne organiziranih pobudah razpravljal svet za informiranje pri občinski konferenci SZDL. Svet je sprejel stališče, naj krajevne skupnosti ugotovijo interes krajanov in ga sporočijo občinski konferenci SZDL, ta pa bo usklajevala nadaljnje aktivnosti pri uvajanju kabelske in satelitske televizije. Najbrž pa bo od želja do izvedbe preteklo še precej časa, kajti mnoga vprašanja ob uvajanju te nove komunikacijske tehnologije še niti približno niso rešena.

Najprej bomo morali želje prenesti v prostorski plan v delovni plan PTT in RTV Ljubljana, pa tudi proizvajalci opreme se bodo morali še marsikaj dogovoriti in uskladiti, nazadnje pa bo treba zagotoviti še sredstva. Šele tedaj bodo lahko stekle konkretne akcije. Skratka: ob vsem tem je še toliko neznank, da se resnično ne kaže zaletavati. Gotovo pa je, da bi nosilci aktivnosti, ki so opredeljeni že v nekaterih stališčih na ravni republike lahko storili več, kot so. Bojazen, da bomo tudi na tem opodročju počasni napredovali, je upravičena. Zato pobude in aktivnosti krajevnih skupnosti niso odveč, nasprotno brez njih ne bo bistvene premika.

jk

ODLOČANJE O ŽE SPREJETEM

Zakaj ste nas sklicali, saj je že vse odločeno. Prispevne stopnje so že objavljene in že veljajo. Sedaj moramo samo formalno potrditi to, kar je že sprejeto. Odločanje delegatov je tako samo na papirju, praksa pa gre svojo pot. Takšno sklicevanje sej skupščin SIS je samo zapraviljanje časa. Te in še nekatere pripombe smo lahko slišali pretekli dnevi na račun sprejemanja novih in predvsem višjih prispevnih stopenj za zdravstvo, šolstvo, otroško varstvo in zaposlovanje. Postopek je kritično ocenilo predsedstvo občinske konference ZK in zahtevalo od strokovnih služb SIS, da skličejo skupščine SIS, čeprav imajo nekatere pooblastila, da lahko to nalogo opravijo izvršilni organi skupščin. Omenjeno problematiko je obravnavalo tudi predsedstvo občinske konference SZDL in menilo, da je takšen postopek, kot je

bil predviden, lahko le izjema, ne pa pravilo. Ugotovili so tudi, da ta problematika ni tako enostavna, kot izgleda na prvi pogled. Zaradi nenormalnih gibanj rasti osebnih dohodkov in rasti stroškov je prispevne stopnje nujno treba prilagajati med letom, kar je tudi zakonska zahteva. »Vsako trimesečje moramo najprej ugotoviti stroške in priliv sredstev, pripraviti nove izračune in šele na to lahko predlagamo ukrepe. Nato moramo sicer nujne spremembe uskladiti z izvršnim svetom. Za širšo razpravo nam potem vedno zmanjka časa, kajti če hočemo pravočasno zagotoviti potrebna sredstva za dejavnost SIS, moramo hitro ukrepati. V nasprotnem primeru se nam vsi načrti postavijo na glavo. Sicer pa med letom ne gre za spremembo programa, ampak za rebalans finančnega plana, kar je posledica inflacije, na ka-

tero pa sami ne moremo veliko vplivati. Zato bi bilo smotno, da bi vse skupščine pooblastile svoje izvršne programe, da lahko med letom prilagajajo finančne načrte skladno z družbenimi usmeritvami. To bi bilo tudi racionalneje in učinkoviteje.« je članom predsedstva občinske konference SZDL pojasnil Marjan Golob, vodja skupnih služb SIS. Sicer pa je bila dosedanja prispevna stopnja 20,82 odstotka med najnižjimi v regiji in SRS, nova pa je večja za 4,43 odstotka, do konca leta naj bi zbrali 430 milijonov dodatnih sredstev za realizacijo sprejetih programov. Torej kritike, ki so letele predvsem na račun strokovnih služb SIS, niso povsem upravičene, čeprav niso skladne z delegatskim sistemom. Torej se teorija in praksa tudi na tem področju razhajata.

jk

Hmezad AGRINA
blagovnica
hmezad
ŽALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad
AGRINA

Programske konference SZDL

November bo, kot je to običajno, tudi letos mesec, v katerem bodo organizacije SZDL v vseh krajevnih skupnostih ocenjevale svoje delo in pripravljale programske usmeritve za naslednje obdobje.

Paleta aktivnosti in področij dela, ki naj bi jih na programskih sejah obravnavali in ocenili, je zelo široka in izhaja že iz samega značaja dela organizacij SZDL. Ob standardnih temah ter konferenc, kot so delovanje krajevne samouprave, komunalni problemi, delo družbenih organizacij in društev, delovanje delegatskega sistema in podobno, bomo letos morali več pozornosti posvetiti delu vseh drugih družbenopolitičnih organizacij v okviru SZDL. Prav tako bomo v vseh tistih središčih, kjer so se odločili za drugačen način oblikovanja delegacij kot v preteklem mandatu, presodili, ali je ta sprememba kaj pripomogla k boljšemu delu naših delegacij. Ob volitvah spomladi letos je bil eden glavnih razlogov, zaradi katerih smo se odkločili za (v večini primerov) zmanjševanje števila delegacij prav to, da prejšnje niso delale tako, kot smo pričakovali in želeli.

V zvezi z delovanjem delegatskega sistema bomo morali nameniti nekaj časa tudi usposabljanju delegatov in članov delegacij. Ljudi, ki delajo v delegacijah — in na žalost še marsikoga drugega — moramo prepričati, da usposobljen delegat lahko bolje dela in več prispeva k uresničitvi interesov svoje sredine. V zimsko-pomladni sezoni zato pripravljamo usposabljanje delegatov iz cele občine.

V marsikateri krajevni skupnosti se bodo pogovarjali tudi o samopriskevku. Kjer ga že imajo, bodo ocenili rezultate, kjer ga še nimajo, naj bi razmišljali o uvedbi, saj so sredstva, zbrana na tak način, najpomembnejši vir za izboljšanje življenjske ravni krajanov in krajevnih skupnosti.

Programske seje bodo tudi priložnost za izvedbo kadrovske spremembe v tistih krajevnih organizacijah, kjer so vodstvu potekli mandati ali če bodo ocenili, da delo v preteklem obdobju ni bilo dobro.

Kristjan Markovič

Mesec požarnega varstva

Na posnetku pionirji gasilci šempeterskega sektorja, ki so si med drugim ogledali gasilski dom in muzej v Žalcu.

Občinska gasilska zveza je tudi letos pripravila bogat program aktivnosti v mesecu požarnega varstva. Organizirali so več strokovnih posvetov in vrsto tekmovanj za člane, članice in veterane.

Na občinskem gasilskem tekmovanju v Preboldu je sodelovalo 35 desetlin, nastopilo pa je 23 mo-

ških in 12 ženskih ekip. Največ uspeha pri članih je imela desetina Prebold-Dolenja vas; pri članicah desetina iz Vinske gore in pri veteranih desetina iz Kaple vasi. Ker je bilo letos precej več požarov, so se člani žalskega društva odločili posebno pozornost nameniti strokovnemu izobraževanju. Ravnanje za zahtevno gasil-

sko opremo je namreč pri gašenju požarov odločilnega pomena. Organizirali pa so tudi srečanja mladih gasilcev po sektorjih.

Aktivnosti v okviru meseca požarne varnosti pa so zaključili s pregledom občinskega gasilskega centra in prioritarnih društev. jk

Novinarski krožek dobil turistični nagelj

POKAL ŠOLI NA POLZELI

S podelitvijo prehodnega pokala za najlepše urejeno šolsko okolje osnovni šoli Vera Šlander na Polzeli se je končala letošnja akcija Celjske turistične zveze. Slovesnosti ob podelitvi se je udeležila tudi delegacija iz pobratene občine Parunovca, s katero sta pobrateni krajevna skupnost in osnovna šola.

V ocenjevanje šolskih okolij je bilo letos vključenih 54 osnovnih šol celjskega območja, ki so bila letos lepše urejena kot lani. Najboljšo oceno za vzorno urejeno

okolje je dobilo deset šol, prvo mesto in prehodni pokal pa so podelili osnovni šoli Vera Šlander na Polzeli. Namen akcije Celjske turistične zveze je na slovesnosti poudaril Zoran Vudler, želi pa doseči, da bi se mladi sistematično, to je v krožkih ali turističnem podmladku, vključevali v prizadevanja za urejeno okolje kraja, domače hiše ali stanovanja. Vse to pa je osnova za razvoj turizma pa tudi odraz naše kulture, civilizacije in humanosti. Šola na Polzeli je prejela prehodni pokal predvsem zato, ker so od lanskega leta do

letos pri urejanju zelenice, stavb in šolskega okolja med vsemi šolami dosegli največji napredek, pri čemer imajo zasluge mentorji, učenci turističnega podmladka na šoli in člani novinarskega krožka.

Ker je novinarski krožek vodil domala vse akcije, se je Turistična zveza Slovenije odločila in novinarskemu krožku na Polzeli, ki ga vodi mentorica Valerija Pukl, podelila turistični nagelj.

T. Tavčar

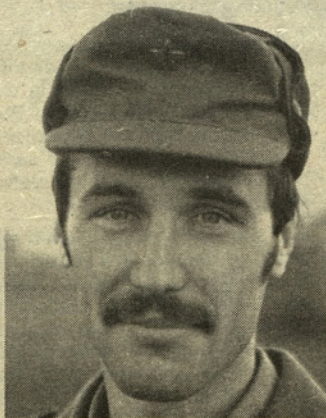
Ravnateljica osnovne šole Vere Šlander Polzela prejema ob dnevu šole spominsko darilo iz Parunovca

Dobra pripravljenost enote TO

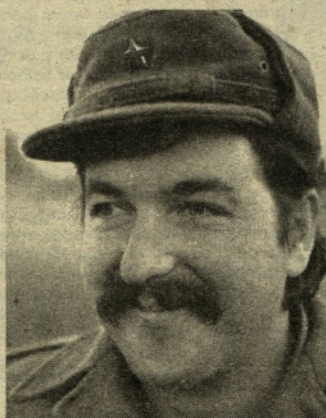
Dvodnevno vajo so pripadniki enote TO izkoristili za strokovno izpopolnjevanje, preverjanje telesne usposobljenosti, streljanje s polavtomatsko in avtomatsko puško, seznanili pa so se tudi s političnimi in gospodarski razmerami v občini. »Vaja je potekala po predvidenem programu, pripadniki enote pa so svoje naloge resno in uspešno opravili. Še posebej sem zadovoljen z rezultati streljanja,« je na kratko ocenil vajo Emil Pižorn. Sicer pa so nam več povedali Bojan Pajenk, Dušan Urankar in Polde Sedminek, ki so bili še posebej uspešni pri preverjanju strelskih sposobnosti.

Bojan Pajenk: »Za boljšo pripravljenost so takšne vaje nujne. Program je bil zahteven, vendar smo ga uspešno opravili. Pomembno je tudi, da na vajah krepimo medsebojne tovariške odnose. Z rezultatom streljanja sem zadovoljen, saj sem imel samo en zgrešen strel.«

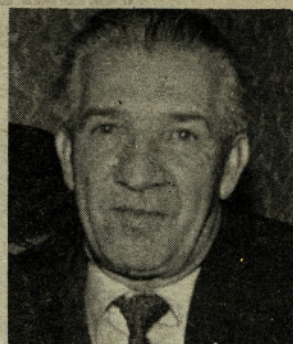

Dušan Urankar: »Streljal sem s polavtomatsko puško in ker nisem imel zgrešenega strela, sem z rezultatom sedveda zadovoljen. Takšen rezultat sem tudi pričakoval, saj kar precej treniram. Sem namreč tudi lovec in imam dovolj možnosti za trening. Tokratno streljanje je bilo eno najzahtevnejših, sicer pa bi za preverjanje strelskih sposobnosti potrebovali več časa — tako za priprave kot za izvedbo.«

Polde Sedminek: »Z rezultatom streljanja sem sicer zadovoljen, za zgrešen strel pa je kriva tudi polavtomatska puška. Takšne vaje, kot je tokratna, so nujno potrebne za boljšo pripravljenost in usposobljenost. Ker vemo, kaj moramo narediti, ni težav. Najzahtevnejše bo preverjanje telesne pripravljenosti, vendar bomo tudi to zmogli.« jk

Spoštljivo slovo našega Petra

Peter Šprajc

V preteklem tednu so vsi slovenski dnevniki objavili vest, da je umrl predvojni revolucionar, prvoborec in vojni funkcionar Peter Šprajc-Slavc.

Mi njegovi rojaki pa smo našega častnega občana Petra poznali tudi intimneje. Prav zato ga je velika množica ljudi v jesenskem torkovem popoldnevu v nemi bolečini in spoštovanju spremljala v njegovi zadnji tih dom.

Spominjali smo se mladega fanta, ki je rasel v rudarski družini, znani po svoji prosvetljenosti. Mama Hanka in oče Peter sta mu bila svetel zglede, kakšen mora biti človek, ki hoče ustvarjati lepši jutri: pošten, predan ideji in revolucionaren, čeprav visi nad njim režimski vijak. Na pašo je odhajal s knjigo v eni in z nepogrešljivo violino v drugi roki. Etike ga je učila narava, pesem ga je spremljala vse do groba.

Kadar je razpredal svoje spomine na mladost, na gimnazijska in skojevka leta, ni bilo pri njem zaznati nikakršne nostalgije, temveč še vedno navdušenje takratnih dni, ki ga je znal tako dobro prenašati tudi na našo mlajšo generacijo, kjerkoli je prišel z njo v pomenek. Živo je znal prikazati veselje, ko so takrat prepovedani skojevski sestane na hitro spremenili v tamburaško vajo, ko jih je zalotila stara jugoslovanska žandarmerija. V mladih je znal prebuditi duh tovarštva, ki so ga čutili skojevci ob svojih srečanjih v športni dejavnosti, kulturni, pa tudi politično-idejno izobraževalni.

Rad se je spominjal tudi vojnih dni, toda ta so mu prinesla vrsto grenkih preizkušenj, tudi izgubo obeh staršev.

S posebno ljubeznijo se je spominjal zadnjega srečanja s svojo mamo Hanko. Peter je bil namreč 20. septembra 1941 ranjen v borbi z Nemci in wehrmanni v Vrheh nad Šmartnim ob Paki. Takrat je padel tudi njegov dolgoletni skojevski tovariš Nadi Raček. Ker se je Petru zaradi mraza rana grdo zagnojila, se je pridružil svojemu očetu Petru-Juru, ki je takrat primerno razmeram premikal svojo radiotehniko iz skrivališča v skrivališče. Rano mu je zdravil dr. Potrata iz Griž. Ne da bi Peter vedel, je dr. Potrata organiziral srečanje vse družine. Bilo je poslednje srečanje, kajti mater so kmalu odpeljali Nemci v

Auschwitz, kjer je marca 1943 zverinsko mučena umrla. Za njeno smrt je Peter izvedel šele po osvoboditvi.

Čeprav se Petru rana še ni dovolj pozdravila, sta morala oba z očetom v I. Savinjsko četo. Pripravljala se je večja partizanska akcija, vendar je vmes prišlo do bitke na Čreti, v kateri sta bila udeležena tudi oba Petra — oče in sin. V tej bitki je bil izgubljen tudi radioapar, ki so ga zaplenili Nemci. Iz rodnih Griž sta se v sestavi Savinjskega bataljona odpravila na Brežiški pohod. V borbi z Nemci pri Sv. Heleni blizu Slivnice je padel Petrov oče — Jur. Po tej bitki si je Peter zaman ogledoval kolono Savinjskega bataljona. Svojega očeta ni našel, pa tudi na zastavljena vprašanja, kaj je z njim, ni dobil zadovoljujočega odgovora. Naključje je hotelo, da je bil Peter že naslednjega dne huje ranjen v kolk in nogo. Sam se je moral pomikati skozi zasnežene in neznane gozdove Kozjanskega. Ni vedel, na kakšne ljudi bo naletel. Njegovo iskanje se je končalo dokaj srečno. Našel je poštenjake. Vtise tistih strahotnih dni brez izhoda je ohranil globoko v srcu. Ljudi, ki so mu pomagali ozdraviti rane in ga vrniti v organizirano delo OF, je oboževal in spoštoval vse do smrti. Kasnejša partizanska leta so mu potekala v bratski republikli Hrvatski. Postal je vojaški in politični funkcionar.

Vsa povojna leta, vključno s študijem ekonomije, je Peter povezoval z veliko vizijo svoje začetne skojevke revolucionarnosti.

Kadar je le našel čas, se je ukvarjal s svojim hobiem — sadjarstvom. Rojstno domačijo je napravil za pribežališče po dolgih izčrpanih sestankih v vseh mogočih forumih. Toda vmes je posegla uničujoča bolezen in smrt.

Mi vsi bomo Petra vedno povsod pogrešali; zahvaljujemo se mu za vse, kar je storil za nas, naše prihodnje generacije, posebej pa še za iskreno tovarštvo, ki nam je vedno grelo srce, še posebej sedaj, ko je tovarštva iz dneva v dan manj.

Letošnje srečanje borcev na Čreti je potekalo brez Petra, toda ni ga bilo, ki se ga nebi spoštljivo spomnil.

Cveta MIKUŽ

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Na žiro račun sklada za posodobitev celjske bolnišnice so do 30. septembra 1986 nakazale sredstva naslednje delovne organizacije iz naše občine:

KZ Savinjska dolina — TZO Tabor	378.000
LIK Savinja — TOZD Pohištvo Šempeter	431.406
KZ Savinjska dolina — TZO Polzela	41.874
KZ Savinjska dolina — TZO Tabor	29.680
KZ Savinjska dolina — TZO Vransko	32.227
KZ Savinjska dolina — TZO Šempeter	39.858
KZ Savinjska dolina — TZO Braslovče	50.269
KZ Savinjska dolina — TZO Gotovlje	47.286
KZ Savinjska dolina — TZO Petrovče	47.504
KZ Savinjska dolina — TZO Trnava	35.018
KZ Savinjska dolina — TZO Prebold	42.156
HMEZAD — DSSS Žalec	179.488
HMEZAD — Gostinstvo-turizem Žalec	588.717
HMEZAD — Interna banka DS	207.739

Rekapitulacija po občinah	
CELJE	79.506.192
LAŠKO	11.354.932
ŽALEC	8.117.980
MOZIRJE	2.342.080
ŠMARJE	2.212.650
VELENJE	2.091.531
ŠENTJUR	1.086.078
SEVNICA	251.286
SL. KONJICE	227.200
SKUPAJ	107.189.929

Štab občine Žalec za zbiranje sredstev za posodobitev bolnišnice poziva vse tiste delovne organizacije in zasebnike, ki še niso nakazali enodnevne zasluzka v letu 1986, da store to do konca novembra. Dobrodošla bodo tudi vsa izredna sredstva, ki bodo nakazana na račun, kot tudi prostovoljni prispevki upokojencev in ostalih občanov.

Po poteh NOB v Savinjski dolini

BITKA V ŽIVO

Tudi letos so se na legendarni Čreti zbrali borci, mladina, delovni ljudje in občani moziške in žalske občine ter pripadniki enot teritorialne obrambe in obudili spomin na prvo frontalno bitko Štajerskega bataljona na jasi pri Katarini. Letos namreč mineva 45 let od pomembne zmage parti-zanske enote nad mnogo bolj oboroženim okupatorjem, odmev nanjo je bil velik že tedaj — leta 1941. Veliko pa je ta zmaga pomenila za nadaljnji razmah osvobodilnega gibanja. Nekateri preživeli borci te bitke sodijo, da temu dogodku ne dajemo potrebne pozornosti, saj ga mirno lahko primerjamo z drugimi najpomembnejšimi dogodki med NOB pri nas. »Vidite, saj se tudi naši televiziji ne zdi vredno zabeležiti tega dogodka, pa tudi z obiskom gostov ne moremo biti zadovoljni.« je pripovedoval Rado Zakonjšek-Cankar, udeleženec te bitke.

Ker so se organizatorji odločili, da vsakih pet let ponazorijo bitko Štajerskega bataljona z okupatorjem, so nam enote teritorialne obrambe prikazale bitko v živo. Za vse prisotne, še posebej pa za mladino, je bila to najbolj nazorna ura zgodovine. Škoda je le, da jo je lahko doživela le mladina osnovnih šol Vransko, Braslovče in Mozirje. O tej bitki pa se učijo učenci v vseh osnovnih šolah! Tudi tokrat je bitko pojasnil Ludvik Zupanc-Ivo, prav tako udeleženec te znamenite bitke. Čeprav je vreme nudilo drugačne pogoje za bitko, kot je to bilo oktobra 1941, nam je vendar ob vsakem strelu zastal dih in ušla misel na tiste napete trenutke, kot pravi Ludvik Zupanc.

»Čreta in njena zmagovita bitka sta svetel spomin in opomin sedanjim in bodočim rodovom. Bolj ko to bitko spoznavamo, bolj se zavedamo njene vrednote. Predvsem pa moramo biti trdno odločeni, da bomo, kadarkoli bo treba, prav tako hrabro branili to, kar so nam tudi udeleženci bitke na Čreti priborili.« je med drugim dejal slavnostni govornik Janko Kos, sekretar OK ZSMS.

Sledil je svečan sprejem mladincev prostovoljcev v enote teri-

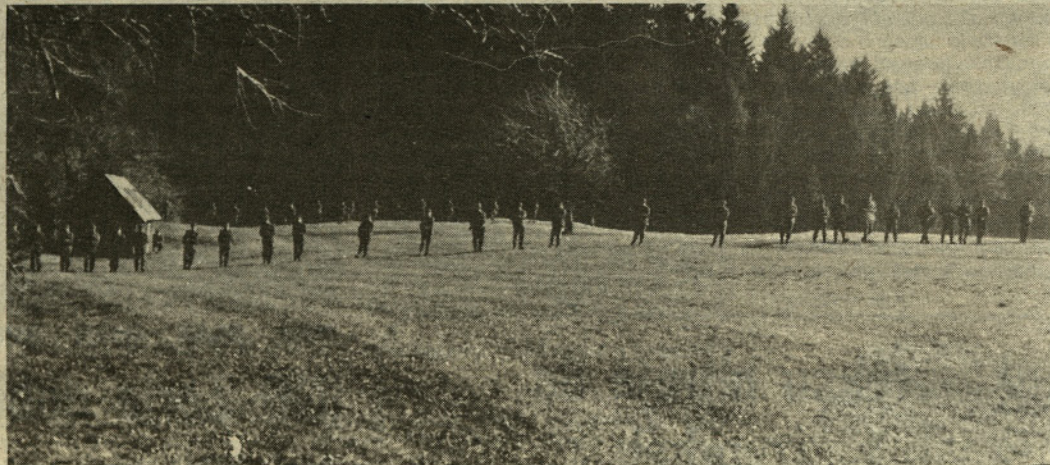
torialne obrambe. Na ta svečan dogodek so se mladinci dobro privili. S podpisom svečane zaobljube pa so se zavezali, da bodo negovali tradicije NOB in branili svobodno domovino.

Proslavi 40-letnice prve frontalne bitke Štajerskega bataljona so prisostvovali poleg preživelih borcev te bitke tudi Sergej Kraigher, Lidija Šentjunc in Janko Sekirnik.

jk

Gostje na Proslavi na Čreti

Pripadniki enot TO med uprizoritvijo napada sovražnika

Ludvik Zupanc-Ivo je tudi tokrat z besedo oživel bitko

Janko Kos — slavnostni govornik

Naš obraz:

Ivan Mogu, sedemdesetletnik

Ivan Mogu iz Letuša praznuje te dni 70-letnico svojega razgibanega življenja. Mož je še bistrega duha in se živo spomni dogodkov iz mladosti pa tudi iz poznejših partizanskih let.

Odraščal je na kočarji med sedmimi otroki, ki jih je mati ob bolehnem možu s težavo preživljala. Da so sploh lahko živeli, je hodila od sejma do sejma in prodajala lectove srčke in druge drobnarije. Ivan je bil še otrok pa je že tovoril na plečih materine reči. Spomni se, da sta se na pot odpravila že ob polnoči, da sta potlej peš z bisagami oprtana prispela na sejem v Ljubno.

Ko je Ivan odrasel šolskim klopem, se je nekaj časa zaposlil v tovarni barv v Letušu. Živo si je želel postati gozdar. Odšel je v gozdarsko šolo v Mariboru in se po končani šoli zaposlil na takratnem škofjskem gozdnem posestvu v Nazarjah. Kot mladenič je prehodil planine podolž in počez.

Prišla je okupacija in napredni mladenič se je že leta 1941 povezal s I. Štajerskim bataljonom, ki se je formiral na Čreti. Vodil ga je Jože Letonja. Kot obveščevalec je začel

organizirano delati. Zaradi izdaje se je leta 1942 umaknil v ilegalno in pristal v I. Štajerskem bataljonu. Tu se je udeleževal raznih akcij. Ko se je v septembru Štajerski bataljon srečal s Kranjčevim bataljonom na Travniku pri Smrekovcu, je bil Mogu dodeljen štabu II. grupe odredov in je kot dober poznavalec terena prevzemal zaupne naloge. V hudi borbi 6. novembra je bil Sav. bataljon zdesetkan. Ena skupina borcev se je odpravila s Tomažem Kvedrom na Moravsko, ostali pa so odšli na Koroško. Ivan je bil dodeljen Štajerskim pokrajinskim komitejem. To odgovorno nalogo je opravljal do maja 1943. leta, ko sta prišla Matjaž Žavcer in Šlandrova Mica in ga postavila za komandirja TV 23 na Mozirski planini. Ta je bila povezana s postajo 22 na Dobrovljah in s linijami na Pohorju in Koroškem.

Komandirske posle je Ivan opravljal do jeseni 1943, ko je bil imenovan za organizatorja TV postaj preko Pohorja do Maribora in na Koroško. Junija 1944, ko je bil ustanovljen štab III. relednega sektorja za Štajersko, je bil Ivan Mogu imenovan za inštruktorja TV postaj na Štajerskem. V jeseni 1944 ga je Pokrajinski odbor OF za Štajersko imenoval za načelnika gozdarskega odseka okrožja in na tem delu je dočakal osvoboditev.

Ivan je bil v bojih dvakrat ranjen, ima partizansko spomenico iz leta 1941 in je bil večkrat odlikovan, med drugim z redom republike s srebrnim vencem. Je rezervni kapetan in čeprav upokojen, ne miruje. Živo ga zanima zgodovina NOV. Ni mu prav, da nekateri pisci izkrivljajo resnična dejstva, pa čeprav nehoti, pač zato, ker so preslabo podkovani, če bi se bolj potrudili, bi lahko dobili podatke od še živečih borcev, tako pa marsikaj resničnega tone v pozabo.

Ivanu želimo ob njegovi sedemdesetletnici zdravje in uspešno delo.

Lojze Trstenjak

Je Cankarjeva založba naslednica Tehnike Cankar

Ni. Pa vendar je med njima nekaj zvez, ki ju družijo. Ne le, da nosita tako založba kot nekdanja partizanska tehnika svoje ime po velikem Slovencu pisatelju Ivanu Cankarju, obstaja še druga, sicer tenka, a vendar vez med založbo in tehniko. Kot vemo, je bila partizanska tiskarna Tehnika Cankar ustanovljena v času najhujšega okupatorjevega terorja na Štajerskem, to je konec leta 1942 v Skutnikovi rebri v šmiklavžkih hribovih. Leta 1943 je poleg druge partizanske literature natisnila in izdala samoiniciativno brošuro, od katerih je bila med prebivalstvom zlasti odmevna knjižica Mauthausen, ki jo je napisal član kolektiva tehnike France Hribar-Savinjšek.

Tega je gestapo avgusta 1941 skupaj s številnimi drugimi komunisti s Štajerske aretirjal in odpeljal v zloglasno uničevalno taborišče Mauthausen na Bavarskem. Po šestih mesecih trpinčenja, stradanja in drugih muk so ga z manjšo skupino drugih ujetnikov spustili domov. Med bivanjem v tehniko je napisal svoje spomine na Mauthausen, ki jih je tehnika Cankar natisnila in izdala. To je bil prvi primer, da je bivši zapornik opisal strahote nacističnega koncentracijskega taborišča in je to prišlo v javnost.

Ta sicer skromna, a za tedanje razmere lepa založniška dejavnost Tehnike Cankar potrjuje vez s Cankarjevo založbo. Tehnika je bila ukinjena maja 1945, a že mesec kasneje je bila ustanovljena Cankarjeva založba. (Naj še pripomnim, da je bil en član iz kolektiva tehnike dolga leta uslužbenec Cankarjeve založbe.) To vez je vodstvo Cankarjeve založbe potrdilo še s tem, da je leta 1980 dalo domicil Cankarjevi tehniki. V posebni listini, izdani za to priložnost, je zapisano: »V spomin in z zahvalo na težke in slavne dni, ko je partizanska tiskarna tehnika

Cankar od leta 1942 do osvoboditve širila zatirano slovensko besedo in z njo pozivala k uporu in k zmagi, podeljuje Cankarjeva založba v Ljubljani ob petintridesetletnici dela v svobodi Domicil partizanski tiskarni Tehnika Cankar, z namenom ohranjati uporniško in kulturno tradicijo partizanskega tiska in zvestobo idejam pisatelja, katerega ime nam je skupno — Ivana Cankarja. V Ljubljani, 30. maja 1980.«

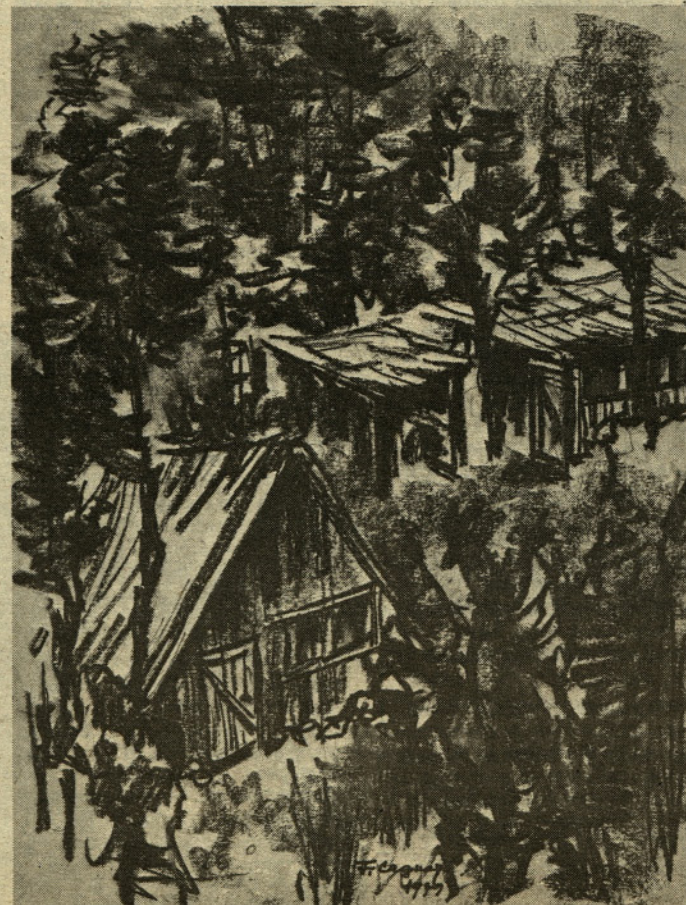
Kolektiv založbe je v preteklih letih dvakrat organiziral izlet svojih članov v Skutnikovo reber k obeležju tehnike. Pri postavitvi obeležja je sodelovala tudi založba. Ob priliki izleta so člani kolektiva založbe pomagali z udarniškim delom pri obnovitvi dostopa do spominskega objekta. Upam, da to ni bilo zadnjč in da jih bomo še lahko pozdravili v tej lepi sončni rebri. Še letos pa je predvidena obnova celotne poti od Kučerjevega sedla do Skutnikove domačije, kar bo še zlasti olajšalo dostop do tehnike in jo tako približalo dolini. Potem bi lahko šole z območja Savinjske doline organizirale izlete k nekdanji tiskarni tako, da bi jih avtobus pripeljal na Kučerjevo ravan, od tam pa bi bilo samo dobrih 20 minut do cilja.

Iz korenin, ki imajo svoj začetek v partizanski tehniki, se je Cankarjeva založba v štirih desetletjih razvila v mnogočeno drevo slovenske kulture. Cankarjeva založba se uvršča v sam vrh slovenskih založb. Ni ga pomembnega slovenskega pisatelja ali pesnika, ki še ne bi izdal svojega dela v Cankarjevi založbi. Lani je založba praznovala 40-letnico svojega obstoja. V tem razdobju (od 1945 do konca leta 1984) je izdala 2780 različnih knjig. Pri tem je razveseljiva ugotovitev, da je bila v zadnjem petletnem obdobju povprečna naklada posamezne knjige bistveno višja, namreč 7926 iz-

vodov, kar je več kot tisoč izvodov več kot v petletnem obdobju 1975—79, ko je bila povprečna naklada 6841 izvodov. Tako je kljub težkim razmeram za slovensko knjigo uspelo založbi zagotoviti več branja slovenskim bralcem.

Vodstvo založbe je v zadnjem desetletju uspelo uresničiti več pogumnih zamisli. Izdala je zbirko sto romanov, katerih avtorji so

domala iz celega sveta. Da bi bila zbirka dostopna najširšemu krogu ljubiteljev knjige, je izhajala v cenejši, broširani izvedbi. Začetna naklada je bila 25.000 izvodov, kar je za slovenske razmere kar precej visoka naklada. Nedavno tega se je založba odločila za ponovno izdajo te zbirke, le da tokrat v dosti bolj razkošni izvedbi, v normalni, trdi vezavi. Odziv naročnikov je več kot zadovoljiv.

France Cegnar: Tehnika Cankar 1944

Druga, tako imenovana elitna zbirka založbe je bila izdaja Nobelovcev. Izšlo je trinajst letnikov, vsako leto po osem knjig v lepi, naravnost razkošni opremi, ki krasijo prenekatero knjižno polico. Naročniki so dobili 1.165.800 knjig, romanov in pesniških zbirk 90 Nobelovih nagrajencev. Nedavno je izšla zbirka romanov pod naslovom Ameriški roman. Omeniti moram še posebno jubilejno izdajo knjig Ivana Cankarja v šestih knjigah, izdano ob 40-letnici dela Cankarjeve založbe v svobodi. Iz celotnega opusa Cankarjevih del je v tej zbirki šest knjig »praznične« Cankarja, šest lepih knjig, s spisi iz knjige ljubezni, kot je Ivan sam imenoval svoje delo. Večine del, zbranih v tej zbirki, ni na knjižnem trgu: dokaz, ki zanikuje nekdanjo krilatico, da Cankarja ne beremo?

Leta 1973 je založba izdala velik leksikon na 1080 straneh večjega formata. Pri njegovi pripravi je sodelovalo več kot 120 slovenskih strokovnjakov in znanstvenikov z raznih področij. To je na Slovenskem prvo tako delo. Leksikon vsebuje nad 52000 gesel iz 200 panog humanističnih, naravoslovnih in tehničnih znanosti. Leksikon je univerzalni izbor podatkov z vseh področij in je kot tak nepogrešljiv, v desetih letih je doživel že tri ponatise in našel svoje mesto v nad 75000 slovenskih domovih. Poleg tega velikega je založba izdala že 13 malih leksikonov s področja humanističnih naravoslovnih ved in kulture. V pripravi pa je že 14. leksikon... Krajevna imena v SR Sloveniji.

To bo prvi popolni seznam vseh krajev in naselij v Sloveniji.

Uspešnosti dela založbe ne sodimo toliko po njenih dosežkih (čeprav tudi v založništvu brez zdrave ekonomske podlage ne gre), ampak najprej po tem, kaj je

s svojim delom, s svojimi knjigami prispevala v narodovo kulturo, no in miselno zakladnico. Kaj je storila za razvoj sodobne domače literature in kateri so njeni avtorji, kako je s svojo programsko politiko podpirala razvoj domače znanstvene misli, kako in koliko je slovenskega bralca seznanjala z najnovejšimi dosežki umetniške besede in znanstvene misli drugih narodov, koliko je storila za boljše medsebojno spoznavanje jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Programsko je Cankarjeva založba skozi štirideset let izpolnjevala in izpopolnjevala smotre, ki so bili zapisani v ustanovnih aktih in bi jih lahko na kratko povzeli takole: klasična in sodobna domača in tuja marksistična misel, poljudno znanstvena literatura za širok krog bralcev, domača in tuja klasična in sodobna književnost, tuja in domača znanstvena beseda.

Cankarjeva založba ima svoje prodajalne, knjigarne in papirnice v Ljubljani, Trbovljah in na Vrhniki. Pred nekaj leti je ustanovila posebno založniško enoto v Zagrebu, da bi tako pospešila pretok slovenske kulture v jugoslovanski prostor in obratno ter da bi s sodasnimi izdajami določenih knjig dosegla boljše rentabilnost pri izdajanju. Enota se je s svojim delom že izkazala in uveljavila v širšem jugoslovanskem prostoru.

Delavci Cankarjeve založbe, bivši in sedanji, so s svojim delom in prizadevanji, velikokrat tudi z odreknanji, omogočili, da je založba v štiridesetih letih opravila pomembno poslanstvo za slovensko knjigo in da lahko ob praznovanju 40-letnice z optimizmom gleda tudi v prihodnost.

Rado Zakonjšek

Njenih 10 let:

VELEBLAGOVNICA NAMA V ŽALCU

Letos mineva 10 let, od kar je bila zgrajena in odprta veleblagovnica Nama v Žalcu. Bogato založena trgovska hiša, ki posluje kot tozdr Name Ljubljana, se je v desetih letih lepo uveljavila, saj si je pridobila številne odjemalce. Lahko bi zapisali, da je veleblagovnica Nama v Žalcu prispevala pomemben delež k boljši preskrbljenosti prebivalstva.

NAMA Ljubljana ima na območju Slovenije osem tozdov, od tega se jih sedem ukvarja za maloprodajo, eden pa s prodajo na veliko. Tozdr Veleblagovnica Žalec je po prometu in številu zaposlenih, druga največja na Slovenskem. Veliko pridobitev za potrošnike pomeni tudi pred petimi leti zgrajen in odprt Prodajni center Levec, ki hkrati z Lesnino predstavlja živahno nakupno središče v tem delu Slovenije.

Obdobje prvih desetih let poslovanja kaže, da je bila to koristna in smotrna naložba, ki jo opravičujejo potrebe in vse živahnejši promet. Ker ima veleblagovnica Nama na svojih prodajnih policah kar 25 tisoč artiklov različnih vrst, potrošniki na enem prostoru dobijo vse, kar potrebujejo, zato so navezani na njeno prodajo. Zanimivo je, da ima Nama zastopane vse blagovne skupine in da na jugoslovanskem tržišču sodeluje z nad 2000 proizvajalci.

Značilno za Nama je tudi to, da ima poleg trgovine še razvejano gostinsko dejavnost z zahtevno ponudbo. V njenih prostorih od vsega začetka deluje ekspozitura Beogradske banke, v zadnjem času pa so odprli tudi poslovalnico Kompas. S Kompasom so povezani pri urejanju posebne ponudbe za turiste oziroma skupaj nastopata z lastno ponudbo gostinskih storitev.

Nama ima skupaj okoli 2000 sedežev v restavracijah, od tega jih je v Žalcu in Levcu 400. Sodelovanje s Kompasom se je izka-

zalo kot zelo koristno za potrošnike. V njenih prostorih je tudi kotiček za Loterijo Slovenije. Prodajni center Levec nudi enovito ponudbo, ki je namenjena potrebam širše regije.

V dneh praznovanja je vodstvo Nama pripravilo razne akcije, vse z namenom, da bi potrošnikom ponudili še večjo izbiro in ugodnejšo ponudbo potrošnega blaga in storitev.

V srednjeročnem razvojnem programu so si začetni več nalog. Prodajne prostore v Žalcu bodo razširili in posodobili z raznimi izboljšavami. Med drugim omenjajo posebne blagajne, ki bodo sproti registrirale pretok blaga in hkrati opozarjale, kakšno blago kopni in ga je treba nemudoma nabaviti. To vse v okviru računalniškega si-

stema, brez katerega sodobna trgovina ne more poslovati.

V okviru prodajnega centra Levec gradijo skladišče, ki bo namenjeno oskrbovanju ostalih tozdov Nama na Štajerskem. Pomembna novost je tudi sodelovanje z obrtniki. V ta namen imajo že ustanovljeno posebno kooperacijsko enoto, v katero so povezani zainteresirani obrtniki, ki izvajajo artikole za široko potrošnjo. Namen takšnega sodelovanja je na dani: pomagati obrtnikom, ki proizvajajo za trg in hkrati izboljšati ponudbo artiklov, ki jih na trgu še ni dovolj. Tako Nama načrtuje zanimive programe, v okviru katerih bodo obrtniki lahko plasirali svoje blago pod znamko Nama. Prodajni center Levec ima v svojih prostorih oddelek za

specializirano ponudbo obrtnikov oziroma obrtniških izdelkov.

V Levcu je nekaj objektov, ki jih bo možno usposobiti za potrebe posameznih obrtnikov, še posebej pa za še vedno manjkajoče storitvene dejavnosti. Tako imajo že cvetličarno in frizerski salon, svoje prostore je dobila obrtna zadruga Avtoprevoz Maribor, v kratkem pa naj bi dobili svoje prostore še trije obrtniki. Sem sodita servis za hladilno in toplotno tehniko in komisijska prodaja za rabljeno blago ter kartonaža in knjigovezništvo.

Zapisati je treba še to, da letos praznuje Nama Ljubljana 40-letnico svojega obstoja, to pa je do godek, ki ne bo šel mimo potrošnikov v Sloveniji. Ni naključje, da je Nama s svojo na široko razpredeno prodajno mrežo veleblagovnic in z bogato izbiro dala velik delež k boljši ponudbi in preskrbljenosti slovenskih potrošnikov.

Tudi ni naključje, da Nama vsa leta nazaj posveča veliko skrb izobraževanju in strokovnemu usposabljanju kadrov. Tako danes v vseh veleblagovnicah dela kvalificiran kader. Čeprav trgovini v povojnih, zlasti še v zadnjih letih ni bilo postlano z rožicami, je Nama našla denar za prepotrebno stanovanjsko izgradnjo, bodisi blokovo ali individualno; skrbi za počitniške kapacitete svojih delavcev in njihovih družin, nenehno pa se tudi tehnološko izpopolnjuje in gre tako v korak z razvojem doma in v svetu.

Po vsem tem lahko kolektiv veleblagovnice Nama v Žalcu s ponosom zre na prehojeno pot in si hkrati postavlja trdne temelje za nadaljnji razvoj.

Čeprav bi se Hmezadova Interna banka lahko lotila gradnje novih poslovnih prostorov, so se lotili prenove in s tem prispevali k lepšemu izgledu mesta Žalec.

Z Interno banko boljše poslovne odločitve

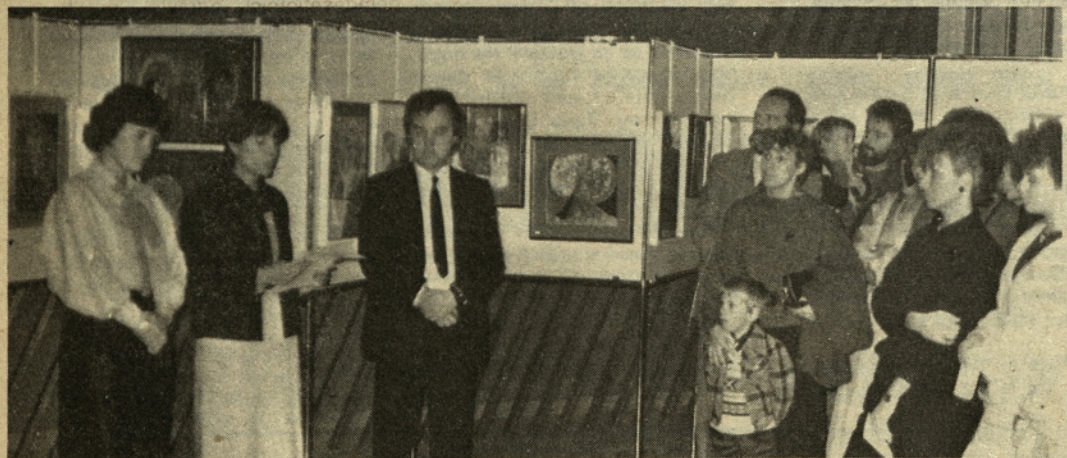
Ena izmed prednosti povezave v sozd Hmezad je tudi urejeno finančno poslovanje v Interni banki, ki so jo članice ustanovile leta 1978. Na ta način so si zagotovile uresničevanje skupnih ciljev pri poslovanju z denarjem v sestavljeni organizaciji. Ena od najpomembnejših nalog te finančne ustanove je namreč spremljanje gibanja sredstev in dohodka vsake članice. V Interni banki se združujejo sredstva za medsebojno kratkoročno kreditiranje in si tako zagotavljajo plačilno sposobnost. Za poslovanje članic odigrava aktivno vlogo pri kreditni politiki, saj skrbi za najemanje in odplačevanje kreditov.

Organizacije Hmezada uresničujejo skupne razvojne cilje z združevanjem denarja za naložbe v Interni banki, ki pa tudi pripravljajo predloge za financiranje razvojnih planov.

Od prve polovice oktobra dalje posluje Interna banka v prenovljenih prostorih. Le-ti so bili že

nekaj let povsem neprimerni in zato so članice združile denar za obnovo, ki je bila vredna 195 milijonov dinarjev. Tretjino denarja zanj pa je prispevala Hranilno kreditna služba v Žalcu, ki posluje v isti stavbi. S to pridobitvijo bodo lahko delavci banke zagotovili boljše in učinkovitejše delo. Pred njimi so zahtevne naloge, saj je temeljni cilj sestavljene organizacije povezovanje članic z dohodkovno odvisnostjo in pa boljša izkoriščenost zmogljivosti. Zato je potrebno ustrezno urediti tudi finančno poslovanje. Že prihodnje leto bodo posodobilo poslovanje banke z računalniško obdelavo podatkov. Doslej so na ta način spremljali le poslovanje z vrednostnimi papirji, prihodnje leto pa bodo imeli podobne obdelave še za plačilni promet ter dolgoročne in kratkoročne kredite. Tako bo omogočeno hitrejši zbiranje informacij, ki bodo pripomogle k dobrim poslovnim odločitvam.

EP

Ob 10-letnici žalske Name so v prostorih restavracije pripravili razstavo likovnih del Jane Kvas iz Celja. Kar osemdeset razstav so v teh letih pripravili v Nami, kar očitno kaže na to, da imajo v tej trgovski organizaciji velik posluš za likovno umetnost.

V prenovljenih prostorih Hmezadove banke posluje tudi Hranilno kreditna služba kmetijstva in gozdarstva v Žalcu.

NAŠA KS IN OZD V OBRAMBNIH PRIPRAVAH

V tem in nekaj naslednjih prispevkih vam želimo na poljuden način predstaviti široko in zahtevno problematiko obrambnih priprav v krajevni skupnosti in organizacijah združenega dela z namenom, da bi spoznali obrambne priprave, sodelovanje v njih in okreplili prepričanje v uspešnost sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Splošna ljudska obramba in družbena samozaščita sta sestavni samoupravni družbeno-ekonomskih odnosov v KS in OZD in ju ni mogoče deliti in izdvajati. To nas obvezujeta ustava in zakon o SLO in DS. Tako kot v KS in OZD delavci in občani uresničujejo, branijo in varujejo svoje skupne interese, se na isti osnovi združujejo v občini, republiko in federaciji. Svojo temeljno pravico in odgovornost delovnih ljudi in občanov: organizirati SLO in DS v svojem okolju, uresničujejo občani preko organov KS in TOZD, samoupravnih organizacij in skupnosti, s katerimi usklajujejo in povezujejo svoje delovanje in aktivnosti pri uresničevanju SLO in DS. Zato je prav, da se seznanimo s področji, za katera smo kot delavci in občani zadolženi.

Za uresničevanje obrambno-varnostnih ciljev delovni ljudje in občani v KS in TOZD opravljajo naslednje naloge:

— skrbijo za lastno obrambno in samozaščitno usposabljanje in pripravljajo na učinkovito opravljanje nalog SLO in DS;

— spremljajo in ocenjujejo politično varnostne in vojaško-politične razmere in skladno s tem sprejemajo in izvajajo ustrezne ukrepe za varnost, obrambo in zaščito svoje skupnosti;

— razvijajo varnostno kulturo ter organizirajo in izvajajo aktivnosti, ki so pomembne za boj in zaščito pred sovražnim, obveščevalnim, propagandnim in drugim subverzivnim delovanjem za preprečevanje družbeno škodljivih pojavov in dejanj;

— organizirajo informativno-propagandno delo in se seznanjajo z vsebino, metodami in oblikami sovražnega in družbeno škodljivega delovanja;

— varujejo družbene objekte, javni red ter okolje in sodelujejo pri izvajanju ukrepov za varnost prometa, požarno varnost ter varnost zasebnega in družbenega premoženja;

— organizirajo narodno zaščito, jo usposablja in v njej sodelujejo;

— organizirajo, opremljajo in pripravljajo štabe in enote civilne zaščite ter skrbijo za priprave in za izvajanje osebne in vzajemne zaščite ter drugih ukrepov;

— organizirajo zbiranje podatkov, pomembnih za varnost in splošno ljudsko obrambo, ter jih sporočajo centru za obveščanje oz. drugim pristojnim organom;

— organizirajo teritorialno obrambo;

— sodelujejo pri mobilizaciji vseh sil in sredstev ter skrbijo za nastanitev enot oboroženih sil, umaknjenih organizacij združenega dela ter evakuiranih prebivalcev in beguncev.

Poleg naštetih splošnih pravic in dolžnosti pa imajo delovni ljudje in občani še naslednje dolžnosti: vojaško, delovno, materialno ter dolžnost delovanja v civilni zaščiti, v službi opazovanja in obveščanja, v narodni zaščiti. Dolžni so se tudi usposabljanje za delo v SLO in DS.

Pomen pravic in obveznosti pri delovanju sistema SLO in DS

Sredstva javnega obveščanja, pogovori po ulicah, vaseh, gostinskih lokalih kažejo, da posvečamo premalo pozornosti lastnemu obrambnemu in samozasčitnemu usposabljanju. Pomankanje teh znanj, spretnosti in privajenosti pa v vsakdanjem življenju čisto povzroča veliko materialno škodo, telesne poškodbe ali celo smrt. Tako so na primer črnobil-

ski dogodki med ljudmi in občani povzročali nepravilna postopanja, ki so včasih mejila že kar na paniko. Tudi vsakdanje prometne nesreče dokazujejo premajhno samozasčitno osveščenost kot tudi naraščajoče materialne škode ob požarih in neustrezno ravnanje ob elementarnih nesrečah. Vse to dokazuje neizkoriščanje temeljnih pravic in obveznosti do usposabljanja za področje SLO in DS kljub dejstvu, da je nešteto možnosti za samozasčitno usposabljanje, s katerim je moč pridobiti splošno obrambno in varnostno kulturo.

V vsakdanjem življenju beseda pogosto nanese na ustreznost delovanja sistema samoupravne socialistične demokracije. Največkrat razpravljamo v dveh oblikah: o vrnitvi oblike etatističnega gospodarjenja ali o neki neidentificirani obliki kapitalističnega družbenega reda. Obe ekstremni gledanja na obstoječe družbeno-ekonomske in družbenopolitične težave naše družbe ne prinašajo nikakršnih boljših rešitev in izhoda iz krize, v kateri se naša družba nahaja. Posebej pozorni pa moramo biti na skrajnosti, ki se v zvezi z omenjenimi gledanji pojavljajo, saj le-te še slabšajo krizno situacijo naše družbe. Vemo, da je izhod iz krize mogoč le v boljšem delu, večji storilnosti... to-

rej v okviru obstoječih objektivnih pogojev gospodarjenja in v obstoječem sistemu družbeno-ekonomskih in družbeno-političnih odnosov naše družbe.

Na različna gledanja na sistem SLO in DS in na življenje naše družbe pa vsekakor vplivajo tudi resnice in polnesnice o stanju v naši družbi, kar vodi v malodušje, zmanjšuje budnost do negativnih pojavov in s tem slabi obrambno sposobnost družbe kot celote. Le z realno oceno in argumentiranim dokazovanjem je moč preseči vpliv tujih sil pri nadaljnjem slabljenju obrambne sposobnosti naše družbe. Uspešnost te akcije pa je gotovo odvisna od dobro organizirane informativne dejavnosti; od pravočasnosti in oblike sporočil pa je odvisno, v koliki meri občani sporočilom verjamejo in jih uporabijo v boju proti sovražni propagandni dejavnosti.

Tudi porazen odnos do družbenega in zasebnega premoženja nemalokrat povzroči veliko težavo organu za notranje zadeve, saj se vse premalo zavedamo, da bi z varovanjem svojega in družbenega premoženja sami lahko veliko več prispevali k učinkovitejši obrambni sposobnosti.

Dvigu obrambne in samozasčitne kulture in urejanju notranjih razmer v naši družbi v vseh

pogojih delovanja pa je namenjena široka organiziranost narodne zaščite. Ta je instrument, ki izhaja iz NOB in v pogojih podružbljanja SLO in DS ponovno prevzema odgovorne naloge na različnih področjih, kot so: varovanje osebne in družbenega premoženja, množično izvidniško obveščevalno delovanje ter z nalogo določenega oboroženega odpora proti morebitnemu napadalcu.

Vsakodnevne elementarne nesreče v svetu in pri nas opozarjajo na potrebo organiziranja določenih struktur družbe, ki bodo skrbele za preprečevanje in odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč. To odgovorno nalogo pa v naši družbi opravlja civilna zaščita, ki je žal v naši občini dobro opremljena, a manj usposobljena, organizirana pa je v enotah in štabih v vseh temeljnih okoljih. Ponekod je organizirana tudi teritorialna obramba kot del oboroženih sil SFRJ z nalogo, da z orožjem brani pridobitve NOB in socialistične revolucije pred zunanjim in notranjim sovražnikom.

Naslednjič pa nekaj več o tem, kako se te pravice in obveznosti odražajo v našem vsakdanjku.

Henrik Krajnc

Velik kulturni dogodek

V kulturnem domu v Žalcu smo bili pred dnevi priča pomembnemu kulturnemu dogodku, ki ga je ob promociji svoje monografije z naslovom Ikone in sanjski svet pripravil svobodni umetnik-likovnik Adi Arzenšek. Knjigo so mu izdali v Liechtensteinu, doslej so bile tri zunanje promocije in edina pri nas v kulturnem domu v Žalcu.

V avli je Adi Arzenšek za to priložnost pripravil manjšo razstavo svojih originalnih del, ki jih je bilo možno primerjati z reprodukcijami v monografiji, ki je zaradi vrhunske kvalitete dobila zlato medaljo na svetovnem knjižnem sejmu v Frankfurtu.

Po obveznem uradnem delu z govori (Ludvik Semprimožnik, Jože Jan, Aleksander Bassin ter gost iz Švice v spremstvu vice konzula iz Avstrije) je bil prijeten umetniški program, v katerem so nastopili violinist Franci Rizmal,

pianist Hinko Hass, dramski igralec Dare Ulača, plesno gledališče iz Celja ter Tone Fornezzi-Tof, Janez Hočevar-Rifle in Maja Boh z za to priložnost zapisanimi verzi.

Ludvik Semprimožnik: »Adi je naš rojak, vendar ga žal zunaj bolje poznajo kot doma. To je priložnost, da njegovo delo tokrat bolje spoznamo tudi mi in da se podobnih manifestacij lotimo tudi v prihodnje ter obogatimo naše kulturno življenje.«

Jože Jan: »Adi je svoj umetniški opus močno povezal s Savinjsko dolino, z njeno krajino in njenimi ljudmi. Adi je osebnost, ki globoko čuti in živi z ljudmi. Do uspeha se je moral dokopati zgolj sam s svojim delom in zato je toliko bolj vredno, da so ga medse sprejele države z visoko kulturno stopnjo. Lepo je, če povsod preko slike poveš, od kod si in to je Adiju v vseh pogledih uspelo.«

Aleksander Bassin: »Med elementi prepoznavamo tudi preproste likovne prvine: navpične sestave iz domače, s hmeljevskimi preprižene doline, razmejevanje čiste resničnosti do dekorativnega umišljenega sveta, kjer se lahko spreletavajo samo nestvarne ptice, vznemirjene, razpete, tudi zlomljene v odhajanju in vračanju hkrati, okroglo, sukljajoče se kot dim ali kot grozeče gobe, narasle oblike, skrivnostne vite.«

Adi ob zaključku predstavitev svojega doslej najpopolnejšega dela v obliki monografije: »Umetnik ni robot in potrebuje tudi počitek. Jaz sem ta počitek našel v moji Savinjski dolini in v njenih lepota. Želim si, da bi bilo takšnih večerov v Žalcu še več.«

Tone Vrabi
Foto: Ljubo Korber

Stalna razstava Darinke Pavletič-Lorenčak

Akademsko slikarka Darinka Pavletič-Lorenčakova je gotovo med tistimi, ki so zgodaj zapustili domače ognjišče, pa nikoli pozabili nanj in nikoli izruvali korenin v domačem kraju. Na Polzeli, v gradu Komenda, je Darinka preživela svoja otroška in mladostniška leta, dokler je v druge kraje ni odpeljala njena umetniška žilica. Sledila so leta študija, umetniškega iskanja in poglobljanja, čas, ko si je ustvarila družino. Na Polzeli pa so ostali njeni starši, ki ju je globoko ljubila in spoštovala, to pa je bila tudi garancija, da se vez

z domačim krajem ne bo pretrgala.

Zanimivo je, da so na Polzeli prav v prostorih, kjer je Darinka živel, uredili razstavne prostore. Že takrat je umetnica sklenila, da bo v enem izmed njih stalna razstava njenih del — darilo Polzeli. Ob krajevnem prazniku je bila ta namera uresničena z otvoritvijo stalne razstave.

Zbirko likovnih del Darinke Pavletič-Lorenčak sestavlja dvanajst oljnih slik, štirje akvareli, tri risbe, devet ilustracij in sedem grafičnih listov. Z njo je predsta-

vljeno celotno obdobje ustvarjanja umetnice od študijskih let do danes.

S to stalno zbirko je Darinka Pavletič-Lorenčak poklonila Polzeli enkratno darilo, ki so ga ti sprejeli s spoštovanjem in hvaležnostjo. Na slovesnosti sta ob odprtju zbranim spregovorila Alenka Domjan iz Likovnega salona Celje in Stanko Novak, nekaj pesmi pa je zapel kvintet Lastovka.

STONE TAVČAR

S stalne razstave Darinke Pavletič-Lorenčak. Na desni slikarka in častni krajan KS Polzela Milan Gerželj.

Tokrat že štirinajstič v Libojah

Tudi letos bo DPD Svoboda Ludvika Oblaka v Libojah pripravila zdaj že 14. revijo domačih ansamblov, ki bo v nedeljo, 23. novembra, z dvema koncertoma — ob 14. in 17. uri. Za zdaj je prijavljenih več kot petnajst ansamblov, med njimi tudi mnogi takšni, ki so vsa zadnja leta in letos osvajali najvišja priznanja na festivalih v Ptuj in Števerjanu. Posebej gre omeniti ansambel Francija Zemeta iz Vojnika, ki je edini, ki je doslej nastopil na vseh libojskih revijah. Ob njem ne gre prezreti

Veselih hmeljarjev iz Žalca, ki slavijo letos 25-letnico obstoja (slavnostni koncert naj bi bil decembra ali januarja) in ki bodo poleg ansambla Slovenije nastopili konec decembra na televizijski oddaji Lojtrca domačih, s katero nam bo ljubljanska TV olepšala Silvestrsko noč.

Številnim ansamblom iz raznih krajev Slovenije se bosta za prijetno popestritev pridružila še vokalna skupina kvintet Frankolovčani z lepo domačo pesmijo in Janez Ho-

čevlar-Rifle ter Maja Boh z žeplometrskim humorjem.

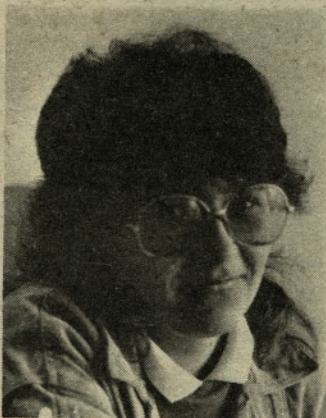
Tudi letos je glavni pokrovitelj — kot vseh dosedanjih — delovni kolektiv KIL Liboje, s prispevki pa sodelujejo tudi ostale delovne organizacije, kulturna skupnost, Zveza kulturnih organizacij in številni posamezniki.

Po vsem tem se v nedeljo, 23. novembra, obeta v libojski dvorani obnovljenega kulturnega doma lep poznojesenski glasbeni večer domačih viž in napevov.

T. Vrabi

Petrovče

Obisk ni zadovoljiv

Mira Žagar

Pred tremi leti so člani kulturnega društva Jože Brvar v Petrovčah odprli knjižnico. Pri tem jim izdatno pomagajo Občinska matična knjižnica in Mladinska knjiga v Žalcu ter delovne organizacije v tamkajšnji krajevni skupnosti. Že takoj na začetku poslovanja knjižnice so pridobili štirideset članov in vse je kazalo, da bodo pridobili še več bralcev. Po treh letih se z obiski v knjižnici ne morejo pohvaliti. Knjižnico od vsega začetka vodi Mira Žagar, ki je o tem povedala tole: »Knjige izposojamo ob sredah od 16. do 18. ure, prostori knjižnice pa so v sejni sobi krajevnih skupnosti. Verjetno je vzrok za tako majhno število obiskovalcev tudi prešlaba obveščeno-

st, čeprav smo krajanje že poskušali obvestiti tudi s plakati. Lahko rečem, da bi bila lahko knjižnica odprta tudi kakšen drug dan v tednu, kajti ob sredah je za veliko ljudi daljši delovnik. Pripravljeni smo storiti vse, da bi pridobili čimveč bralcev. Velika škoda je, da več kot tisoč knjig leži na policah, pridobili pa smo jih z velikimi napori.« —mn.

Književna mladina

TOLIKO MOLKA

Ne morem si izmisliti
toliko molka,
da bi zapolnila ves
čas miru in oddaljenosti,
toliko molka
v človeku
toliko besed
v kamnu in roži,
toliko drhtenja ...

(J. Ušen)

ŠKOLJKA

V svoji lupini imam dušo,
počesano v mehke trave,
imam razlito rumeno sonce,
imam tudi veter,
ki mi riše note.
In imam željo.
Čutim nabiralce,
ko se dotaknejo
lupine, in čakam.
Ves čas, ves čas, ves čas.
Samo tebi si upam
odkriti pokrov.
Ti veš, da nimam bisera.
Ulegel se boš v trave
med vzvalovljeno drhtenje
in ko si bova kriknila
v obraz,
me ne izpusti!
Uživajva skupaj najin biser,
saj ga tudi ti nisi imel,
mar ne?

Irena

Planinsko društvo Prebold sporoča, da je dom pod Reško planino odprt vsako soboto in nedeljo, po dogovoru z oskrbnico Naniko ARTELJ pa vam bo nudil gostoljubje tudi takrat, ko boste želeli, če boste to sporočili po telefonu na številko 722-044. Pridite, dom pod Reško planino vabi!

Gasilsko društvo Matke obveščata, da je izdalo lep novoletni koledar z barvnimi posnetki starih gasilskih vozil. Koledar lahko naročite pri društvu ali na občinski gasilski zvezi. Cena posameznega izvoda je 500 din.

Francu Verku

Jesenski dan: 15. oktober. Toplo sonce pošilja žarke, v srcih vseh, ki so ta dan zbrani na preboldskem pokopališču, pa je tiha žalost — bolečina, ki je ne more pregnati še tako lep dan. Kako bi jo tudi, ko pa se je končala življenjska pot človeka, ki so ga vsi poznali, imeli radi, ga cenili in mu zaupali. Široko se je razdajal, ljubil je poštenost in delo. Človek, ki ni znal reči — ne, človek, kateremu sta glasba in delo v pihalnem orkestru in gasilstvu pomenila življenje.

Slovo od Franca Verka iz Dolenje vasi, uglednega javnega delavca, ki je bil zapisan kulturi in gasilstvu, je zato še toliko bolj boleče. Neizprosna usoda je čez noč izničila vsa hotenja in načrte. Ugasnilo je življenje, začeto pred 66 leti v vasi Dol pri Pristavi. Končalo se je življenje, težko in ne z rožicami postlano, prav to pa je oblikovalo in izoblikovalo osebnost, lastno le Franca Verku. Kalil se je med rudarji v Zabukovici, v vihrav vojni, kjer se je znašel med grozodejstvi II. svetovne vojne daleč od doma v Franciji in Italiji, in v letih izgradnje porušene domovine. Njegovo življenje je bilo iz leta v leto bogatejše,

plodnejše in tudi lepše. Ustvaril si je družino in v njej podživil družinsko srečo. Leta 1951 ga je usoda postavila na mesto tekstilnega delavca v TT Prebold, kjer je ostal vse do upokojitve, s katero pa se njegovo delo ni končalo.

Kot bi slutil, da mu usoda ne bo naklonjena, je v tem času hotel narediti čimveč. S

svojo godbo je kot kapelnik polnih 26 let dajal kulturni utrip kraju. Ljubezen do tovrstne glasbe se mu je porodila že v Društvu kmečkih fantov in deklet. S svojimi varovanci je nastopal na koncertih doma in zunaj meja. Nenehno je ob vsem tem skrbel za podmladek in njihovo izobraževanje, s tem pa je pridobival tudi sam in dvigal kakovost pihalnega orkestra.

Težka mladost, trdo delo, prirojena poštenost, izostren občutek za pravičnost in solidarnost pa so ga že leta 1937 pripeljali v gasilske vrste. Gasilstvo je tako ob glasbi postalo drugo področje njegovega ustvarjalnega in predanega dela. Z njim je povezana izgradnja gasilskega doma, kar 15 let pa je bil na čelu preboldskih in dolenskih gasilcev.

Za njim ostaja neizbrisen pečat, ostajata njegovo delo in ustvarjalni zanos, ki morata biti vodilo sedanjim in bodočim rodovom gasilcev, godbenikov in drugim javnim delavcem.

D. Naraglav

Odkrita zanimiva kulturna dediščina

Stare hiše v trgu na Vranskem skrivajo baje več zanimivih in bogatih fresk. Tako so pred dnevi na hiši Draga Zupana odkrili tri freske iz baročnega obdobja. Iz tega obdobja je verjetno tudi hiša (sredi 19. stoletja), čeprav je obok v notranjih prostorih verjetno že iz srede 18. stoletja. Restavratorji iz Ljubljane sedaj snemajo freske, po restavriranju pa jih bodo ponovno namestili na sedanje mesto.

jk.

Slovenija,
ali te
poznam

Komplet SLOVENIJA, TE POZNAM? že v knjigarnah Mladinske knjige.

Komplet sestavljajo bogato ilustrirana knjiga, zemljevid, mapa in rutica. Predstavlja 65 občinskih središč, torej tako rekoč vse pomembnejše kraje s kulturnimi in naravnimi znamenitostmi, z industrijo in kulturno dediščino. Seznanja z njihovimi prazniki, grbi, pomembnimi stavbami in spomeniki ter s tem, kam se je najbolje obrniti na izletu ali potovanju za prenočišče, na zdravnika ali avtomehanika ipd., skratka s kompletom se boste kjerkoli in kadarkoli brez težav znašli!

Informacije v vseh knjigarnah Mladinske knjige.

M založba
mladinska
knjiga

Pionirski kotiček

V šolo po učbenike

Počitnice so bile pri kraju, ko smo morali učenci v šolo po učbenike za novo šolsko leto. Bil je zadnji petek v avgustu in moram priznati, da se nas je večina veselila srečanja s tovarišicami, sošolci in z okoljem, ki nam je pravzaprav najbolj blizu. Učbenike naj bi prevzeli v dopoldanskem času, vendar smo navlčili v šolo že navsezgodaj. Nihče ni hotel zamuditi, kot da bi se bal, da bo zanj česa zmanjkalo. Ko smo vstopili v šolsko avlo, kjer vedno dobimo vse šolske potrebščine, smo najprej oprezali za tovarišico, za katero smo menili, da nas bo učila in ko smo jo zagledali, smo se veseli napotili k njej. Na seznamu je prečrtala naše ime in nam izročila učbenike, ki jih bomo potrebovali. Odesneli smo jih domov, kjer smo jih lepo ovili, opremili z nalepkami in pripravili v šolske torbe.

1. septembra so bila šolska vrata za vse učence odprta na stežaj.
Aleksandra Vruč, OŠ Braslovče

Nekaj vprašanj za staro mamo

Kdaj ste na kmetih vstajali, ko ste bili še mladi?
Vstajala sem zelo zgodaj, tudi ob treh zjutraj, večinoma pa ob petih zjutraj.
S katerim delom ste zjutraj začeli?
Najprej sem začela delati v hlevu, potem pa sem šla delat na polje.
Kaj pa ste jedli?
Največkrat smo jedli močnik, zelje, žgance; ne tako dobrih jedi kot danes.
Katero jed ste imeli najraje!
Najraje sem imela močnik, zaradi ocvirkov, ki so bili v njem.
Kako je bilo pa ob večerih?
Zvečer so moški pletli košare, delali grablje, ženske pa smo prebirale fižol, pletle, šivale in predle na kolovratih.
Ali ste zraven tudi peli?
Tudi peli smo, kadar smo bili dobre volje, pa tudi zasukali smo se.
Torej so včasih prej vstajali, slabše jedli in zelo veliko delali. Bili pa so bolj veseli in družabni in mirnejši kot danes.

Nada Kramar, OŠ Vransko

Praznik Zarje

Delovna organizacija Zarja v Petrovčah praznuje vsako leto svoj praznik. Letošnji je bil pomemben predvsem za gasilstvo, saj je Zarja dobila motoriko in ustanovila industrijsko gasilsko društvo. Motoriko so krstili s šampanjcem. Govorniki so bili predvsem predstavniki Zarje in gostje-gasilci. Tudi naša šola se je zahvalila za darilo računalniškemu krožku in poklonila Zarji skromno darilo. Natalija je povedala kratko zahvalo. Povorka gasilcev je odšla s prizorišča, ženska desetina Zarja pa nam je pokazala vajo. Povorka so sestavljali zastavonoše, nato Neli in jaz z emblemom, pihalna godba, zadaj pa desetine iz cele žalske občine.

Barbara Čeh, OŠ Petrovče

Ob mlaki

Za nami je prvi naravoslovni dan v tem šolskem letu. Raziskovali smo življenje v mlaki. Tovarišica nas je razdelila v skupine in dobili smo različne naloge.
Pot do mlake je bila grda, saj je blizu prostor za odpadke. Prva mlaka, ki smo jo našli, je bila skoraj izsušena. Nabrali smo lahko le rastline, ki so rasle ob njej. Nato smo našli večjo mlako. V korce smo nalili nekaj vode, s paličicami smo lovili živali, ki smo jih videli. Našli smo žabe, polže, vodne bolhe... in zaradi silne delovne vneme je sošolec Kristjan, ki je bil v moji skupini, še sam padel v mlako. Bil je ves moker, zato je moral domov, mi pa smo se po opravljenem delu vrnili v šolo in rešili še preostale naloge.

Nataša Kersnik, OŠ Petrovče

Kostanjev piknik z Marjanom Smodetom

Narava si je nadela jesenska oblačila. Povsod uživamo bogate sadove jeseni. Tudi kostanj je dobrina, ki razveseljuje staro in mlado. O tem smo se lahko prepirali tudi na tradicionalnem kostanjevem pikniku v športno-rekreacijskem gaju v Preboldu, kjer so to dobroto pekli na debelo in jo je prav tako na debelo zmanjkovalo v želodcih vseh udeležencev piknika. Da pa je kostanj šel laže po grlu, so ga pridno zalivali s sladkim jabolčnikom in še s čem.

Še pred začetkom piknika so se po okolici širile prijetne vonjave po pečenem kostanju. Neutrudni člani Društva prijateljev mladine, ki so tudi organizatorji tovrstnega piknika, so hoteli do uradnega začetka, ko naj bi udeležencem zapel Marjan Smodet, imeti vse pripravljeno. Otrke Prebolda in drugih krajev je nagovorila predsednica društva prijateljev mladine Maja Markon. V svojem pozdravnem govoru je spregovorila o gostu Marjanu Smodetu, o učencih osnovne šole, ki so nabrali kostanj za piknik, o programu, ki ga bodo izvedli v času piknika, in povabila vse, naj se čim bolje zabavajo in uživajo ob dobrotah matere jeseni in ob pesmih kantavtorja Marjana. Hip zatem je Marjan že bil pred svojimi oboževalci, ki so ga navdušeno pozdravljali. Širo po gaju ter globlje med hiše Prebolda je začela prodirati pesem, ki je zanetila čustva marsikateri najstnici in razvnela najmlajše. Marjanovo spodbujanje jih je prelevilo v njegove posnemovalce in pridno so pritegnili. Ko so se oni in Marjan naveličali petja, pa so posegli po kostanju in nato okrepljeni odšli v boj za sladkarije, ki so bile kot nagrada v najrazličnejših igrich. Še dvakrat jih je med piknikom zbral okrog sebe Marjan Smodet in razvnel njihove pevске sposobnosti. Ko je odhajal, pozdravljanju ni bilo konca.

Tako kot lanski je tudi letošnji piknik izredno uspel. Otroci in starši pa so prizadevnim organizatorjem navdve hvaležni.

D. Naraglav

Učenci osnovne šole Petrovče tedensko čistijo okolico svojega kraja. Tako je bilo tudi tokrat, ko so očistili avtobusno postajališče in s tem dali kraju lepši videz.
Korber

Papir do papirja — računalnik

Ura matematike. Tovarišica razlaga snov, ko naenkrat zabučni po zvočniku: »Okrožnica!«. Tovariš ravnatelj nam je razložil potek akcije. Ko nam je povedal, da je nagrada računalnik COMMODORE, smo se resno zavzeli za akcijo. Vsa šola je tisti dan govorila samo o akciji in o nagradi.

Ves preznojen sem prišel domov, toda takoj sem z vozičkom odšel k prijatelju. Začudeno me je pogledal: »Kaj pa strašiš s to škatlo na kolesih?«
Končno sem mu dopovedal, da bi zbirala papir. In začela se je akcija: Vse za papir. Pri prvi hiši sva na široko in dolgo razlagala o najinem obisku. Gospodinja je nekaj časa premišljevala in nato dejala: »Dobro, dala vama bom nekaj revij, časopisov in morda se bo še kaj našlo.« In res nama je dala kar zajeten kup odvečnega papirja. Tako je bilo do konca najine akcije. V petek, dne 12. septembra, smo prinesli v šolo papir, ki so ga krajanji z razumevanjem prispevali. Akcija je zaključena, sedaj pa čakamo na rezultate našega truda. Hvala vsem, ki so prispevali svoj delež.

Karli Hribernik, OŠ Braslovče

Planinski krst na Homu

Ob zaključku mednarodnega tedna otroka je PD Zabukovica pripravilo pri planinski postojanki HOM prisrčno slovesnost, na katero je povabilo učence prvih razredov OŠ Nade Cilenšek Griže in njihove starše. Srečanja se je udeležila večina od 40 učencev in njihovih staršev.

Planinci so na svečan način sprejeli v svoje vrste učence, jim podelili članske izkaznice in dnevnik Pionir planinec ter opravili planinski krst. Mentorica in planinski vodnik sta jim spregovorila o liku planinca, jih poučila o varstvu narave in o varni hoji po njej.

Sobotno popoldne je nato izvenlo v prijetnem vzdušju, saj so člani mladinskega odseka, vodniki in starejši člani novepečenim planincem spekli kostanj in jih pogostili, skupaj pa so sklenili, da bodo hodili na izlete in na različna srečanja. S tem pa je društvo dokazalo, da v sodelovanju s šolo in starši dobro skrbi za svoj podmladek.

F. J.

RUBRIKA MLADIH

VOLITVE PO NOvem, DELO PO STAREM

Iz teka se leto volitev, novo izvoljeni so se že privadili novih stolčkov. Da bi tudi pri občinskem odstavu mladine uskladili mandat z ostalimi, smo v začetku tega meseca na osnovi predhodnega volilnega postopka izvolili novo vodstvo Občinske konference ZSMS Zalec. Na volilni seji smo brez odvečnih besed prikazali tisto, kar smo delali, kje smo bili uspešni in kje ne. Aktivnost je bila v zadnjem obdobju usmerjena h kadrovski in organizacijski prenovi. Žal se nam kadrovsko ni uspelo dovolj okrepiti, da bi povsem obvladali program dela, ki smo si ga zastavili. Vsaj delno nam je uspelo navezati stike z večino osnovnih organizacij, to je z našo bazo. Pomagali smo pri reševanju prostorskih, finančnih in drugih težav. Ponekod nam je uspelo, žal še vedno ni rešen preec prostorski problem za mladinski organizaciji v Braslovčah in Zalcu, ker nismo našli na razumevanje krajevnih in drugih dejavnikov. Ugotovili smo, da mladi ponekod nimajo volje za delo. To pojasnjuje s tem, da v naši družbi nimajo vloge, ki jim pripada, vse prevečkrat so izrinjeni na rob dogajanja, z mest, kjer se odloča. V vodstvu občinske organizacije mladine pa tudi dovolj samokritično ugotavljamo, da bo treba

bolj razmišljati o spremembi vsebine programa dela mladinskih organizacij in tudi načina izvajanja. Vsebinsko dela v mladinski organizaciji je treba približati mlademu človeku, ponuditi mu tisto, kar je zanj sprejemljivo. Mladinska organizacija mora bolj povezati svoje kolektivne člane, kot so planinci, gasilci, taborniki in drugi. Mladi moramo biti bolj odločni in se bolj vključevati v delo, nato pa tudi v krajevno samoupravo in odločneje v združenem delu. Če bo potrebno, bomo kljub spremembam oz. nenaklonjeni politični volji uknili nekatere tradicionalne oblike dela in uvedli nove, ki so sprejemljiveše za mladino. Na občinski konferenci ZSMS imamo odprto knjigo predlogov za alternativne, drugačne, boljše oblike dela mladinskih organizacij. Posredujte nam svoje predloge, vsakega predloga za boljše delo bomo veseli. To velja tudi za tiste predstavnike starejših generacij, ki venomer kritizirajo delo mladih, njihovi otroci pa divjajo z motorji po zelenicah popivajo in se pretepajo. Žal smo priča dejstvu, da vse teze obvladujemo izgreznike, mladoletne prestopnike.

Lahko rečemo, da smo se predvsem na ravni predsedstva in organov

Občinske konference aktivno vključili v priprave na kongres, aktivno smo se vključili v razpravo na kongresu, samokritično pa priznamo, da je bila javna razprava o osnutkih gradiv za oba kongresa preozko in premalo kakovostno izvedena po osnovnih organizacijah. V zagovor lahko rečemo, da smo se vedno po najboljših močeh trudili zastopati interese vseh mladih naše občine, sodelovali pa smo pri vseh pomembnejših odločitvah v naši občini in v širšem prostoru. Že po tem, da ni dovolj čutili vloge komunistov pri delu med mladimi, lahko sklepamo, da se tudi v Zvezi komunistov, sindikatu in drugje srečujejo z manjšo aktivnostjo in s podobnimi problemi. Prav zato bi morali iskati skupne rešitve za izhod iz sedanjega stanja v boljše delo. Če se bomo do mladine obnašali »mačehovsko«, bo ta aktivna le še v sindikatu v nepravi vlogi, to je pri organizaciji »štrajkov«.

Za konec namerno ne navajam izvoljenih imen v vodstvu občinske organizacije mladine. Naša želja je, da nas spoznate po delu; obrazi in imena so manj pomembni.

J. Kos

NAŠ IN ZAKAJ NE TUDI VAŠ KLUB

V kulturnem domu so študentje dobili svoje prostore in si jih lepo uredili

Ni potrebno govoriti o tem, da imamo v naši občini precej študentov. Poleg mnogih statistično-materialnih podatkov, ki jih občutijo predvsem starši študirajoče mladeži bi zadoščal že ta podatek, da imamo študentje svoj klub, ki v občini Zalec združuje v svoji organizaciji vse študente, ne glede na to, ali študirajo v Ljubljani, Mariboru ali Celju.

V Klubu študentov deluje aktivno samo 20 do 25 študentov, kar je odločno premalo za uresničevanje našega programa, ki si ga zato ne upamo obširneje zastaviti. Zato smo se tudi odločili, da bomo svoj Klub predstavili širši javnosti naše občine in upamo, da bomo s tem pritegnili nekaj novih članov.

Naš klub ima sestanek vsak petek ob 19. uri v žalskem Kulturnem domu, kjer imamo svojo sobo, ki smo jo opremili s pomočjo tovarne LIK Savinja iz Šempetra. Sam prostor nam daje mnogo možnosti ustvarjanja, manj

ka nam le novih idej, novih članov, s katerimi bi našo dejavnost razširili še na področje zabavnih, kulturnih in informativnih dejavnosti.

24. oktobra smo organizirali spoznavni večer v Gotovljah. Plakate z našim znakom smo razobesili po vseh fakultetah v Ljubljani in Mariboru, a je bil obisk kljub temu pod pričakovanji.

Najmanj je bilo seveda brucov, čeprav je bil večer prirejen predvsem zanje, da bi se med sabo bolje spoznali in da bi jih bolje spoznali tudi starejši študenti. Zato pa na tem mestu opozarjamo na skupščino kluba študentov, ki bo konec novembra, na kateri bomo razrešili dosedanja predsednika Boruta Sitarja in Braneta Cokana ter izvolili novega predsednika, tajnika in blagajnika. Sprejeli bomo program dela za naslednje leto, ki bi lahko bil obširnejši, seveda z večjim sodelovanjem ostalih študentov, predvsem pa brucov, ki imajo na začetku svoje študijske poti še največ energije in idej.

Morda jih bo pritegnila vsaj tale vest, ki pravi, da so vse naše prireditve (od spoznavnega večera pa do brucovnja) predvsem namenjene njim.

Če bi bilo zanimanje za delo v klubu večje, bi se lahko začeli dobivati tako v Ljubljani in Mariboru. S temi sestanki bi pospešili delo našega kluba in dejavnosti, ki bi se tako lahko razširila na mnoga področja. Naj povemo še to, da deluje naš klub v okviru občinske konference ZSMS občine Zalec, s katero dobro sodelujemo. Naše sodelovanje bi se verjetno še izboljšalo, če bi bil naš klub aktivnejši in izvirnejši.

Mnogi bodo morda trdili, da je tale člančič čista agitacija in pihanje na dušo in zavest brucov in nam bodo to tudi očitali. Vendar upamo, da ta članek poleg informacije o delu kluba študentov ne vsebuje samo agitacije, ampak tudi prijazno povabilo študentom k delu v našem in — zakaj ne — tudi v vašem klubu!

Jasna Rode

Hočemo svoj prostor

»Odkar smo izgubili svoj prostor v zgradbi nasproti železniške postaje, se nimamo kje zbirati. Sedaj se zbiramo tu v športnem centru za tribuno, kjer pa nas nenehno preganjajo. Sicer pa nas povsod preganjajo, tako v gostiščih kot na nekaterih drugih mestih. Hočemo svoj prostor.« so še dodali žalski mladinci, o njihovem obnašanju pa je zadnji čas v Zalcu veliko govora, takšnih in drugačnih zgodbic. Nekateri so resnične, precej pa je tudi izmišljenih. Res je, da se zbirajo v kotu za tribuno, ki je bil ob našem obisku precej zanemarjen. Razni odpadki, med

njami pa največ steklenic raznih alkoholnih pijač, so najbolj bodi v oči. Da so bili pod vplivom alkohola, je bilo očitno tudi ob našem obisku. Vzrok je bil v praznovanju rojstnega dne enega izmed njih, ko smo jih pobarali, zakaj se predajajo alkoholu. Vprašanje je bilo najbrž umestno, saj so najstarejši med njimi imeli le šestnajst let. Zanje preživljanje prostega časa ni zanimivo ne na športnem ne na kulturnem področju. Radi bi se zbirali predvsem v mladinskem klubu, so večkrat poudarili. Kaj bi v tem klubu počeli, pa nismo dobili pravega odgovora. Res pa je, da

je zahteva po mladinskem klubu v Zalcu upravičena. Krajevni dejavniki si prizadevajo, da bi ta problem čimprej rešili. Seveda pa bo treba mladinskemu klubu dati tudi svojo vsebino, ker le-ta ne more biti samo zatočišče mladim. Nazadnje je prav, da zastavimo vprašanje tudi staršem, kaj so in kaj bodo storili, da bodo njihovi otroci koristno preživljali prosti čas. Tako kot ga sedaj, gotovo ni primerno. Prav bi bilo, da je skrb za mladi rod skupna odgovornost in naloga, se zlasti pa se ne morejo tej nalogi izogniti starši.

jk

Mladinci so držali besedo, ko so obljubili, da bodo svoje začasno zatočišče primerno uredili.

Polzela

V začetku oktobra so na Polzeli sklenili enotedensko praznovanje krajevnega praznika, ki ga praznujejo v spomin na 2. oktober leta 1942, ko je okupator v Mariboru kot talce ustrelil prve Polzelane.

Zadnji dan praznovanja je bila slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, ki se jo je poleg predstavnikov občinskih družbenopolitičnih organizacij in občine udeležila tudi delegacija pobratene krajevnih skupnosti Parunovac v občini Kruševac.

Obnovljen zdravstveni dom

Osrednji govor na slavnosti seji je imel predsednik skupščine krajevnih skupnosti Polzela Ivan Poteko, ki je najprej govoril o pomenu praznovanja, nato pa o delih, ki so jih že opravili in ki jih še čakajo. Med pomembne sodi dozidava in obnova zdravstvenega doma (odprtje bo za 29. november), zaključujejo se dela za telefonsko omrežje (200 naročnikov), pričela pa se je izgradnja dodatnih petdeset za vas Ločico; v peti gradbeni fazi je izgradnja gasilskega doma, obnavlja se graščina Senek itd. Na seji so podelili

tudi letošnja priznanja in pohvale KS. Priznanja so prejeli Ivan Rizmal, Edvard Lah, Štefka Fužir, Rudi Divjak, Marinka Marovt, Franc Radišek; pohvale pa Marinka Ribič, Jože Turnšek in Danijel Sater.

Med športnimi pridobitvami velja omeniti izgradnjo dveh tenis igrišč pri TVD Partizanu Polzela. Pripravili so tudi 24 ur igranja odbojke ter nočni tek, in odprli stalno razstavo Darinke Pavletič-Lorenčakove.

T. TAVČAR

Delegacija iz Parunovca polaga šopek pri spomeniku NOV v centru Polzele

Prebold

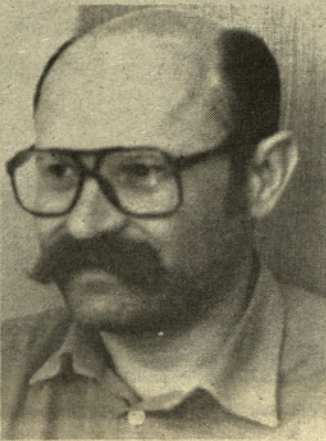
»V naslednjih mesecih bomo v krajevni skupnosti Prebold začeli s popravilom ceste od grobelskega mostu do Dolenje vasi. Vrednost teh del bo nad 150 milijonov dinarjev, polovico denarja bo zagotovila krajevna skupnost. Pridobili smo tudi že vsa potrebna soglasja in bi z deli že lahko začeli, če bi že imeli zagotovljena sredstva,« trdi predsednik skupščine krajevnih skupnosti Anton Ajdič.

Večino denarja za obnovo ceste bodo namreč združile delovne organizacije Gradnja in Tekstilna tovarna Prebold. Z obnovo te ceste bodo v krajevni skupnosti uredili velik del cestnega odseka. Sicer pa krajanje precejšnjo pozornost posvečajo urejanju cest že vrsto let. Tudi z njihovo pomočjo je bilo narejenih precej cestnih povezav, predvsem v hribovitih predelih. Kot pravi Anton Ajdič, si krajanje Marije Reke še posebej prizadevajo. »Lahko rečem, da če bi vsi tako skrbeli za ceste kot Marijarečani, bi bile ceste po dolini bolj urejene,« pravi. Med največjimi problemi je še vedno

Obnovili bodo cesto

telefonija. Kdaj bo PTT lahko prikliučila novo avtomatsko telefonsko centralo, še vedno ni jasno, le-ta je bila kupljena skoraj pred letom dni, vse do danes pa še nimajo zagotovljenih prostorov za pošto. Že pred letom dni je zadržali svet TZO Prebold da odpoved koriščenja prostorov Savinjskemu magazinu. »Nova centrala bo imela 1200 prikliučkov in to bo nedvomno velika pridobitev za kraj. Sedaj nam PTT obljublja, da bodo takoj začeli z obnovitvenimi deli in s postavitvijo centrale in kmalu zatem bomo lahko začeli urejati primarni razvod. Tako obljublja, koikor pa imamo izkušenj v krajevni skupnosti, vemo, da vse poteka veliko prepočasno. V Latkovi vasi so prikliučili 80 številke cele tri mesece. Ne vem, ali je to problem organizacijske narave, ali še kaj drugega,« trdi Anton Ajdič.

V krajevni skupnosti Prebold bodo v začetku prihodnjega leta ponovno razpisali referendum za krajevni samoprišpevek. »Vzrokov, da letošnji ni uspel, je več, med drugim tudi slabi osebni dohodki v tovarni. Referendumski program bomo razširili, tako da bomo

Anton Ajdič

upoštevali čimveč potreb, saj je treba urediti in obnoviti vodovod, kanalizacijo, razmislili bomo o graditvi mrliške vežice,« je pripovedoval Anton Ajdič.

-rhn.

Petrovče

S prikliučitvijo avtomatske telefonske centrale so v krajevni skupnosti Petrovče pridobili 278 novih telefonskih naročnikov, letos in prihodnje leto jih bodo prikliučili še nad štirideset. Z okoli 500 telefonov bo v tej krajevni skupnosti en prikliuček na pet prebivalcev, s tako razvito telefonijo pa se bodo uvrstili med boljše v žalski občini. Na novo centralo bo mogoče v tem srednjeročnem obdobju prikliučiti še petdeset naročnikov, s tem pa zmožljivosti le-te še ne bodo v celoti izkoriščene, saj bodo v krajevni skupnosti

Novi telefonski prikliučki

lahko pridobili še štiristo telefonov. Večino denarja, ureditev telefonije je bila vredna štirideset milijonov dinarjev, so prispevale PTT, sis za komunalno in ceste ter delovne organizacije v petrovški krajevni skupnosti.

Poleg tega so se v Petrovčah z veliko vneto lotili ureditve referendumskega programa. Za ureditev javne razsvetljave imajo že izdelane projekte in že letos bodo začeli z deli v Arji vasi, Mali Pirešici, Rušah in Zaloški gorici. Z delom referendumskega denarja bodo še letos začeli urejati

kanalizacijo v krajevni skupnosti, po predračunu bodo dela vredna nad osemdeset milijonov dinarjev. Nabavili so tako že cevi, vredne 14 milijonov dinarjev. Do spomladi bodo dokončani trije krajši odseki kanalizacije, potem pa se bodo lotili urejanja le-te od Petrovč do Levca. V začetku prihodnjega leta bodo imeli v tej krajevni skupnosti že izdelan ureditveni načrt za center Petrovč, s katerim bo določen razvoj kraja in ureditev vseh spremljajočih objektov.

-MN

Matke

Ljudje v Matkah veljajo za pridne in delavne. O tem pričajo številne pridobitve, ki so plod njihovega prostovoljnega dela, odrekanja in neustavljivega zanosa. Od besed do dejanj je pri njih kratka pot in tudi v tem je moč njihovih uspehov.

Tudi za vodovod, o katerem bo tekle besede, sodimo, da je plod teh prizadevanj in vrin, pa čeprav gre tokrat za pridobitev, ki je bila vezana na interese porabnikov in tudi pretežno fi-

Lasten vodovod

nancirana iz njihovega žepa. Vodovod je napeljan v dolžini 1400 m. Vse izkope so opravili sami, pri nakupu cevi in ostalega materiala pa jim je pomagala še KS Šešče — Matke, Komunalna interesna skupnost in pa Komunalna Žalec. Vrednost opravljenih del znaša okrog 360 starih milijonov, opravljenih prostovoljnih delovnih ur pa je bilo preko 1600. Ob vsem tem pa je potrebno povedati, da so vsa gospodinjstva, ki imajo sedaj lasten vodovod,

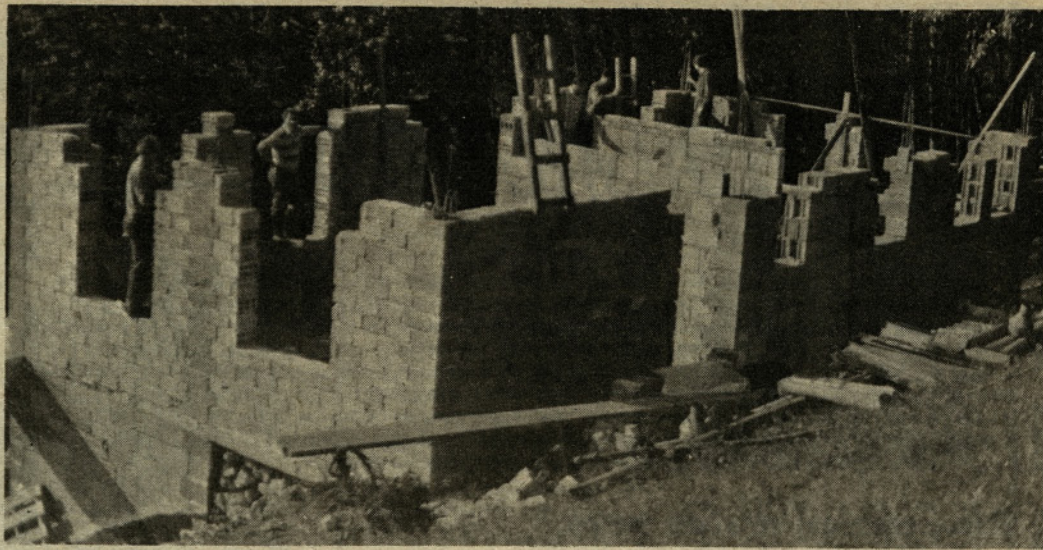
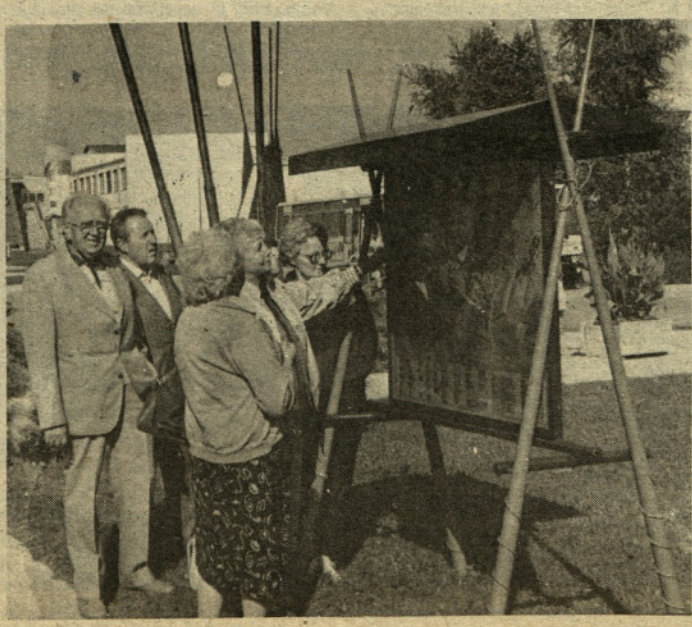
precej visoko in so pred tem večinoma uporabljala kapnico. Prav iz tega razloga je tovrstna pridobitev še toliko več vredna, saj bo iz njihovih pip odselej tekla čista in zdrava voda.

Sicer pa Matkovčani še niso rekli zadnje besede in prej kot slej bomo pričali novim pridobitvam, nekaterim tudi po zaslugi krajevnega samoprišpevka. Geslo V slogi je moč pri njih že dolgo ni več fraza, ampak resničnost. D. Naraglav

Žalec

Lažje bo najti

Žalec je nedavno postal bogatejši za tri domisejno oblikovane informativne table, na katerih je predstavljen plan mesta Žalca. Postavljene so bile na pobudo krajevnih skupnosti Žalec, ki je skupaj z Ljubljansko banko tudi prispevala sredstva za izvedbo. Table, katerih konstrukcije predstavljajo hmelj, simbol Savinjske doline, so bile izdelane po zamisli ing. Korenta iz Žalca. Kdor pa malo pazljiveje pogleda načrt pod pleksi steklom, opazi, da so telefonske številke pomembnejših objektov še po starem. Na turističnem društvu v Žalcu pa so nam obljubili, da bodo to napako na tablah v kratkem popravili. Malce teže pa bo z načrti mesta, ki se sedaj že nahajajo v knjigarnah in kioskih. Branko Kobal

Za udarniško delo ni prave volje

Večkrat slišimo star pregovor: Gora ni nora, nor je, ki gre gor, vendar planinci v ta pregovor ne verjamemo kakor večina mladih. Čim više v skalah smo, tem bolj srečni in sproščeni smo. Med potjo se srečujemo z navdušenimi planinci, v koči se razpletejo pogovori, od kod in v katero smer, tako da so ta srečanja zelo zanimiva. Nekoliko tesneje pa ti je pri srcu, če te kdo vpraša za postojanko. Takrat začneš razmišljati, da smo le Žalčani tisti reveži in nesposobni. Zato smo se za trdno odločili, da poskusimo, ali se resnično ne da v Žalcu z udarniškim delom ničesar več napraviti, ko se že tako udarja na velik zvon, kako je hu-

do in da se nam obetajo še slabši časi. Nekaj planinskih gorečnejev pa le misli, da se z veliko dobre volje dajo še tako velike težave prebroditi. V minulemu letu je bil za žalske planince pravi zgodovinski čudež ali dogodek, ali še je dobre volje in planinske zavesti, da z delom nadaljemo in če bo po sreči, bo dom še pred zimo pod streho. Ko omahovalci odstopijo, priskočijo drugi na pomoč, taka je Ivanka skupina zavednih in pridnih planincev iz Galicije. Kljub temu da so na petrovški šoli dalj časa obljubljali, da bodo prišli pomagat, so obljubo držali in zelo veliko naredili ter s tem razbremenili starejše planince, ki doma

ne delajo zase.

Včasih so šteli udarniško delo za častno, žal pa danes ni tako. Tega se danes držita le še Tone in Peter, ki sta vedno pripravljena pomagati. Ko smo bili mi mladi, smo tudi pomagali graditi planinske domove in ceste po bližnjih hribovih. Če si ljubitelj narave in še hribovec, tudi ni važno, kje si včlanjen, saj planinska postojanka vabi vse ljubitelje miru in čistega zraka. Večkrat je pravi užitek in veselje v koči, ko se snidejo nekdanji zabukovski knapi in ubujajo spomine na čase, ko so bili še aktivni. Kljub slabim časom so se znali razvedriti in prenašati težave.

A. Š.

Vransko

Nedelja, 12. oktober bo ostala v kroniki Planinskega društva Vransko zapisana s svetlimi črkami zategadelj, ker so na ta dan slavnostno razvili svoj društveni prapor in s tem kronali 17-letnico aktivnega dela v planinskih vrstah in obstoj društva.

Obnovljena planinska koča I. Štajerskega bataljona na Čreti je bila ta dan prizorišče planinskega slavlja, na katerem je opozarjal vsak korak na Vranskem. Proslava na Čreti je dala piko na i vsemu, kar so ustvarjali vranski planinci skozi svoje 17-letno obdobje. O njihovih prizadevanjih govorijo neštete ure prostovoljnega dela pri izgradnji planinske postojanke na Čreti. Temu pa je treba dodati še, kar je v svojem govoru poudaril predsednik društva Anton Sitar, vrsto najrazličnejših pohodov, izletov, markiranih poti, tradicionalnih orientacijskih tekmovanj za pokal Črete in številnih drugih akcij. Njihovi vsakoletni programi so obširni in zahtevni, kljub temu pa jih uspešno realizirajo. Tudi razvite prapora, ki ga je razvil Ivan Izlaker — planinec, gornik in dvakratni osvajač Mount Blanca, je potrditev njihove volje, zagnanosti in ljubezni do narave in planin. Besedam Antona Sitarja: »Prapor, ki ga danes razvijamo, bo trden opomin in obveza nam in našim zanamcem, obveza mladini za nadaljnje delo pri raz-

Razvite prapora na Čreti

voju planinstva,« lahko verjamemo, saj so to že ničkolikokrat dokazali in bodo dokazovali tudi v prihodnje. To pa je obljubil ob prejemu prapora tudi praporščak Srečo Črne. Predstavnik planinskih društev Franci Ježovnik je predstavil zgodovino teh dobroveljskih hribov, za uspešen potek sloves-

nosti pa gre zahvala tudi Vladu Rančigaju, ki je povezoval program, kakor tudi vsem nastopajočim, darovalcem spominskih trakov in žebličkov ter ansamblu Vihar iz Šentvida pri planini, ki je z domačimi vižami poskrbel za prijetno vzdušje.

D. Naraglav

Braslovče

V teh dneh praznuje TVD Partizan Braslovče pomemben jubilej: 80-letnico delovanja samostojnega društva, prejšnjega Sokola Braslovče in sedanjega TVD Partizana. 23. oktobra 1906 je bilo na pobudo žalskega Sokola v Braslovčah ustanovljeno sokolsko društvo. Je pa telesno-kulturna dejavnost v Braslovčah še starejša, kar dokazuje kar osem ustanoviteljev moziškega Sokola leta 1881, ki so bili Braslovčani.

Visok jubilej je društvo praznovalo delovno, saj je že v letu 1985 začelo z obnovo doma in igrišč. Dobršen del popravil so že opravili, naslednje leto

Visok jubilej

pa bodo nadaljevali s pokrivanjem strehe, z zamenjavo oken in vrat, z urejanjem centralnega ogrevanja in ureditvijo stanovanja hišnice.

K jubileju bo prispevalo delež tudi telesnozgodno delo, saj bodo z obnovitvijo telovadnih prostorov lahko poleg sedanjih aktivnosti intenzivneje razvijali rekreativne dejavnosti, torej poleg odbojke in badmintona tudi orodno telovadbo, igranje namiznega tenisa in šaha, družabne dejavnosti in drugo.

Ob jubileju bo društvo izdalo brošuro, ki bo predstavila delovanje društva vse od začetka.

Občinska gasilska zveza Žalec — komisija za veterane je pripravila v Matkah srečanje gasilcev-veteranov. Srečanja se je udeležilo okrog 200 gasilskih veteranov, zbrane pa je najprej pozdravil predsednik komisije za veterane

pri OGZ Žalec Mirko Podgoršek, v imenu OGZ je govoril predsednik Jože Kuder, v imenu družbenopolitičnih organizacij občine pa Kristjan Markovič. V umetniškem delu programa je nastopil kvintet Lastovka. T. TAVČAR

Konec septembra je bila na Polzeli krvodajalska akcija, ki je po udeležbi presegla vse dosežanje. Predsednik krajevnih organizacij RK na Polzeli Peter Pungartnik nam je navdušeno pove-

dal, da je na odvzem krvi prišlo kar 326 krvodajalcev, največ pa iz tovarne nogavic (177). Na sliki: Z zadnje akcije Zavoda za transfuzijo krvi iz Ljubljane.

T. TAVČAR

BUČA VELIKANKA

Nemivškovi iz Dolenje vasi pri Preboldu so precej časa z zanimanjem opazovali rast buč na svojem vrtičku. Še zdaleč pa niso vedeli, da bo narava poskrbela za prijetno presenečenje. Ena izmed buč se je neverjetno debelila. Jasno je bilo, da bo ta buča izjemno velika. In res, ko je prišel čas, da jo je bilo potrebno odtrgati, je tehtnica pokazala kar 55 kilogramov. Po teži jo je bilo kar za dve teži njihove hčerke Karmen. Ko so jo razpolovili in iz nje pobrali seme, so imeli zajeten kup bučnic, s katerimi so si pošteno potešili željo po tovrstni dobroti. Mesnatega dela pa so bile nedvomno zelo vesele svinje njihovih sorodnikov, h katerim so odpeljali razpolovljeno bučo. Predno pa je šla na pol, jo je objektiv fotoaparata ujel v najrazličnejših položajih. Ena od teh fotografij je tudi pred vami. Ni kaj reči? Kaj ne! D. N.

Stojijo od leve: Duško Popmihaljov, Vatroimir Srhoj (oba trenerje), Svetlana Mugoša, Olga Sekulović, Mirjana Džurica, Biserka Višnjic, Dragica Džuric, Nena Radanović, Emilija Erčić, Mira Samaržija, Josip Samaržija (zvezni trener); spredeaj: Mirsada Galić, Lijla Mugoša, Vesna Tomajek, Aranka Ornjak, Svetlana Obučina, Slavica Džukić, Adrijana Prosenjak, Slavica Rincić, Zita Galic in Ljubinka Janković.

Bo Žalec »kriv« za medaljo?

Hotel Golding-Rubin in športni center Žalec sta bila znova prizorišče priprav ene naših najboljših reprezentanc — zlatih olimpijci iz Los Angelesa — rokometarji Jugoslavije. Skoraj štirinajst dni so bile gostje Žalca, kjer so dopoldne in popoldne vestno trenirale ter se tako pripravljale za bližnji nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo decembra na Nizozemskem.

Trener Josip Samaržija: »Žalec je mirno mesto z dobro klimo in lepim športnim centrom, kar je kot nalašč za zahtevne priprave. Mirno lahko rečem, da smo z vsem zadovoljni, da pa bi bil ta športni kompleks popoln, mu manjka le bazen.«

Odigrali ste tudi nekaj prijateljskih tekem?
»Dve trikrat po trideset minut s kadeti Aera Celje. Obe tekmi smo dobili

in pretkusil sem vse igralke, na kate-re računam. Teško je govoriti o formi, kajti to je pripravljeno obdobje, ko uigravamo določene variante, s katerimi želim presenetiti naše nasprotnice.«

Zakaj igra z moškimi?
»Vedno manj je razlike med moškimi in ženskimi rokometom. Tu prednjačijo zlasti igralke NDR in Sovjetske zveze. Nič več ni »božanja« in na to se je treba privaditi.

Ekipa?
»Nekaj igralc manjka, vendar če je tako, se mora žal tudi brez njih. Kitičeva je poškodovana. V teh dneh bo snela mavec in bomo videli, kako in kaj. Ko bi vsaj šla z nami, bi bilo že veliko za ostale igralke in nasprotnice.«

Cudermanova, Goljarjeva iz ljubljanske Belinke oz. Olimpije ...
»Cudermanova odpravlja poškodbo

na Dobrni, Goljarjeva se je odločila za študij.«

Kam potujete iz Žalca?
»Ustavili se bomo v Zagrebu in odigrali dve tekmi, nato pa sodelovali na mednarodnem turnirju v Novem Sadu poleg Danske, ČSSR in ZD Nemčije. Nadaljevali bomo na Brdu pri Kranju in igrali na turnirju v Romuniji.«

Nizozemska?
»V predtekmovalju ne bi smelo biti težko, potem pa bo odločala vsaka tekma. Upam na najboljšo in da bo tudi Žalec »krivec« za eno izmed treh medalj, ki naj bi jo osvojili.«

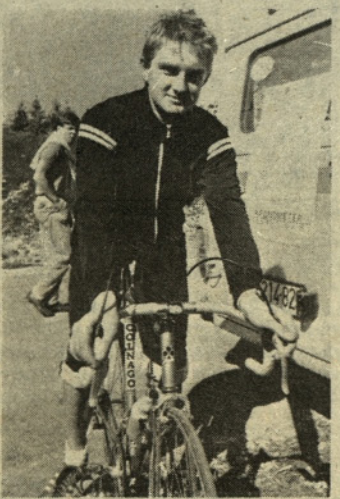
Boste še prišli v Žalec?
»Imeli smo se lepo in ni vzroka, da se ne bi znova pojavili pri vas,« je zaključil pogovor eden najbolj simpatičnih zveznih trenerjev naših športnikov — profesor Josip Samaržija.
Tone Vrabi — Foto: L. Korber

Za vzgojo mladih kolesarjev

Osemnajstletni Damir Kitak iz Žalca je trenutno med najboljšimi mladimi kolesarji v KK Merx Celje. Je pripravnik v SIP Šempeter, sicer pa je končal kovinarsko šolo in se izučil za orodjarja. Okoli šest let že aktivno kolesari, trenira štiri do petkrat na teden, pred pomembnejšimi tekmami pa tudi po dvakrat na dan.

Damirjev doslej največji uspeh je petnajsto mesto na letošnjem državnem prvenstvu med starejšimi mladinci v Semiču na Dolenjskem. »Močnejši sem v ravnini kot v hribih,« pripoveduje simpatičen svetlolas fant, ki ima v kolesarstvu še veliko neizpoljenih želja. Srečali smo ga tudi na Rogli, kjer se je udeležil državnega prvenstva v gorski vožnji. »Kjerkoli sem, sama ravnina, potem pa takle hrib! To te zdelo! Z več vaje bi se lahko dalo še bolje peljati, pa tudi tako sem zadovoljen.«

Zdaj si na kolesu, boš kdaj v avtu?
»Kaj posebnega o avtu ne razmišljam, čeprav ga želim voziti.«
Drugi športi poleg kolesarjenja?
»Plavanje, pozimi teki na smučeh, dviganje uteži ...«

Voziš s svojim kolesom?
»To je moje kolo, ki so mi ga pomagali kupiti starši. Zdaj sem že malo bolj pri denarju in si bom sam lahko kupil kaj boljšega.«

Želje?
»Naredil sem izpit za kolesarskega instruktora. Ker mi nagaja zdravje, bom aktivno kolesarjenje verjetno opustil in se predal vzgoji mladih kolesarjev, ki jih je v Žalcu in okolici precej. Zelo so nadarjeni in zakaj ne bi delal z njimi, jim pomagal. Sicer pa sem za večje dosežke že prestar, ker sem veliko zamudil.«

SINDIKALNE IGRE

V streljanju zračno puško se je pomerilo 150 strelcev. Pri članih je zmagal Vojko Škodnik (SIP), ki je od 100 možnih zadel 91 krogov, pri članicah pa Sonja Drpić (SIP) z 72 krogi. Tekmovanje v streljanju je veljalo za množičnost. Po dvajset strelcev se je udeležilo iz KIL Liboje in SIP Šempetra.
T. TAVČAR

Jesenski kros v Preboldu

Na vseh osnovnih šolah žalske občine so izvedli jesenske krose, kjer je nastopilo okrog 3000 udeležencev, v finalu v Preboldu pa 242. Ekipno so zmagali predstavniki OŠ Peter Šprajc-Jur iz Žalca, po posameznih kategorijah pa letnik 72: Boštjan Zličar in Rozika Senčar (oba OŠ Prebold), letnik 73: Sandi Matko (OŠ Griže) in Marija Križnik (OŠ Vrnsko) ter letnik 74 in mlajši: Miran Topolovec (OŠ Žalec) in Klavdija Turnšek (OŠ Griže).
T. TAVČAR

Športni novinarji v Žalcu

V Žalcu so se že velikokrat zbrali najbolj znani slovenski in jugoslovanski športni novinarji. Nazadnje v večjem obsegu leta 1980 ob mladinskem svetovnem prvenstvu v košarki v Celju in kasneje še na občnem zboru športnih novinarjev Jugoslavije.

V soboto, 8. novembra, bo Žalec znova prizorišče zborna, tokrat športnih novinarjev Slovenije, ki bodo prav v Žalcu v hotelu Golding-Rubin opravili svoj redni občni zbor. Ocenili bodo opravljeno delo zadnjih let, sprejeli program za prihodnje obdobje, določili kraj za izbor najboljših slovenskih športnikov in športnic ter sprejeli v svoje vrste nove člane. Dosedanjega predsednika društva športnih novinarjev bo predvidoma nadomestil urednik Teleksa Stane Trbovc.

Občni zbor se bo pričel ob 10. uri, po njem pa bo še krajša predstavitev športa in telesne kulture žalske občine vsem navzočim športnim novinarjem. Zanimivi bosta predvsem predstavitvi športne rekreacije v KS Prebold in povezava vrhunskega športa z združenim delom (primer LK Savinja-TOZD Pohišto Šempeter in alpsko smučanje). Pomoč pri izvedbi pomembnega srečanja pa so poleg skupščine občine Žalec, telesnokulturne skupnosti in ostalih obljubile tudi mnoge delovne organizacije.

T. Vrabi

USPEHI V ORIENTACIJI

Na tekmovalju v ŠID-u v Srbiji, je Bojan Jevšnar med člani osvojil šesto, Srečko Mohorko pa osmo mesto, medtem ko je bil Marko Lorenčak četrty pri mladincih, vsi člani PD Zabukovica.

Zelo dobri rezultati so bili doseženi tudi na tekmovalju za pokal Maksimira v Zagrebu, kjer je Bojan Jevšnar osvojil tretje, Srečko Mohorko pa četrto mesto, medtem ko je bil Marko Lorenčak pri mladincih šesti, Nuša Hribar pa pri članicah četrta.

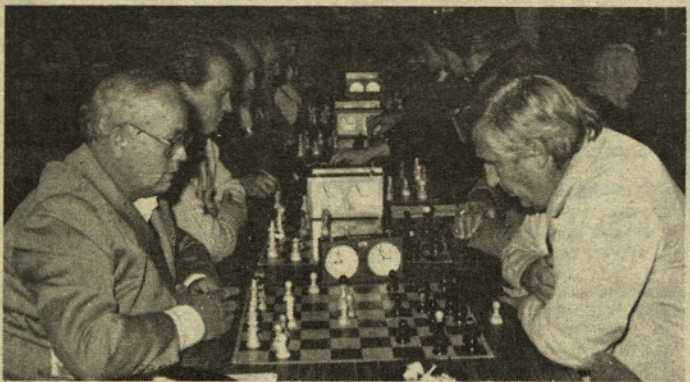
Ista ekipa je tekmovala na Milovanovičevem memorialu v Izoli, kjer je bil v kategoriji od 16—17 let prvi Marko Lorenčak, med člani pa je bil Bojan Jevšnar drugi, Srečko Mohorko pa deseti; Nuša Hribar pa je bila druga pri članicah.

Nuša Hribar je bila najboljša na področnem tekmovalju, ki so se ga udeležile tudi ekipe iz Hrvaške, kjer je orientacija veliko bolj razvita kot pri nas, v Idriji pa je bila na tekmovalju prva. Nič slabša nista bila Bojan Jevšnar, ki je bil drugi, in Marko Lorenčak, ki je bil med mladinci četrty. F. J.

Prvi mednarodni turnir v Vrbju

Šahovska sekcija v Vrbju je pripravila prvi mednarodni šahovski turnir v spomin na zaslužnega člana Franca Glušiča. Na njem je nastopilo več kot sto šahlistov celjske in koroške regije ter Avstrije. Zmagala je ekipa ŠK Celje z 19 točkami pred ŠK Črna z 18 in ŠK Žalec s 16 in ŠK Rogaška Slatina s 15 točkami. Pokrovitelj turnirja je bil HMEZAD Agrina-TOZD Transport Vrbje.

(Foto: Tonica) J. G.

Sejem rabljene smučarske opreme v Žalcu

Vsi, ki bodo hoteli letos prodati ali kupiti rabljeno smučarsko opremo, bodo prišli na svoj račun na tradicionalnem sejmu rabljene smučarske opreme, ki ga vsako leto prireja Smučarski klub Gozdnik Žalec. Letos bo ta sejem od 14. do 16. novembra v dvorani Hmezad Žalec.

Poleg rabljene smučarske opreme pa bosta na tem sejmu trgovski delovni organizaciji NAMA in Savinjski magazin ter vrsta obrtnikov prodajali tudi novo smučarsko opremo in vse ostalo, kar sodi k smučanju. Organizator pa je k sodelovanju povabil tudi servisierja smučar, ki bo kar na sejmu popravil opremo. Seveda pa bodo na sejmu tudi smučarski delavci kluba, ki bodo manj izkušenim z nasveti pomagali pri nakupih.
F. P.

do • komunala • p. o. žalec nade cilenšek 5

objavlja prosta dela in naloge izvajalca OPERATIVNEGA VODENJA

Pogoji:

- obvladan program IV. oz. V. stopnje strokovne izobrazbe (monter vodovodnih naprav)
 - poskusno delo tri mesece
 - nad pet let delovnih izkušenj ter praksa pri vodenju del
- Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop dela je mogoč takoj ali po dogovoru. Pisne prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

Žensko frizerstvo ALENKA Helena Banko

obvešča cenjene stranke, da ima v salonu novo telefonsko številko 712-120.

Dežurstvo na vodovodu

V času od 20. oktobra do 27. novembra 1986 bodo po razporedu dežurstev dežurni naslednji monterji:

od 20. 10. do 27. 10. — VLADO ŠUPER, Velika Pirešica 5, Žalec;
od 27. 10. do 3. 11. — FRANC KOS, Jezerce 8, Šmartno v Rožni dolini;
od 3. 11. do 10. 11. — JANKO JEZERNIK, Jezerce 4 a, Šmartno v Rožni dolini;
od 10. 11. do 17. 11. — ALEŠ SALEZIN, Kasaze 91/a, Petrovče (pri KIL Liboje)

Dežurni monter dežura oziroma je pripravljen doma v popoldanskem času (izven rednega delovnega časa) ob delovnikih ter ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki). Prijave okvar na vodovodih lahko oddate v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža delovne organizacije — Nade Cilenšek 5, Žalec.

akerman m.

FRIZERSTVO KANA

žalec, roševa 5 tel. 713-410

Vse vrste frizur — tudi za mlade

Delovni čas vsak dan od 7.00 do 19.00 ob sobotah do 14.00

NOVOST!

Možnost naročila po telefonu

Se priporoča frizerstvo KANA

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega ata

Ivana Vaša
z Gomilkega

se iskreno zahvaljujemo za pomoč in tolažbo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem, gasilec, darovalcem lepega cvetja. Hvala tudi pevcem MePZ Gomilsko, g. dekanu, govornikom za pesmi in tople besede, ki ste nam jih izrekli.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

Vincenca Jagra st.,
iz Marija Reke pri Preboldu

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskreno se zahvaljujemo tudi govorniku za poslovilne besede, pevcem KUD Svoboda Prebold, cerkvenim pevcem in duhovniku za opravljen obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi dragega sina, moža, očeta in starega očeta

Ivana Žuježa
iz Kasaz

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena pisna in ustna sožalja ter darovano cvetje. Posebna hvala dr. Veri Petkovič za pomoč v najtežjih trenutkih. Zahvala godbi na pihala iz 'Iboj, pevskemu zboru ter tovarišu Lavrincu za poslovilne besede pa tudi vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žaljujoči: mama, žena Slavka, hčerke Cvetka z družino, Sonja, Zdenka z družino in ostalo sorodstvo

Bolečino težko izraziš z besedo, lahko jo le grenko občutiš!
(Shakespeare)

V SPOMIN

Ivu Dernaču
iz Pariželj

Zapustil si nas pred tremi leti. Ta dan krute resnice bo ostal nepozaben v naših srcih. Hvala vsem, ki se ga spominjate in vaš korak zastane ob njegovem grobu.

Vsi tvoji

